Walt Disney's

DONALD DUCK

EEN VROLIJK WEEKBLAD

№ 48 28 NOV. 1959

LOSSE NUMMERS 35 CT. VOOR ABONNEES 25 CT.

BESTE VRIENDEN EN VRIENDINNEN

Toen ik gisteren langs de boom kwam, waarin Knabbel en Babbel tegenwoordig hun huisje hebben, hoorde ik iemand heel diep en bedroefd zuchten. Verbaasd keek ik omhoog en daar zat op een tak, met zijn hoofd in z'n handjes, Babbel.... zó bedroefd als ik hem nog nooit gezien had. „Hé, Babbeltje!" riep ik naar boven, „Wat is er met jou aan de hand?"

„Dag Oom Donald," zuchtte hij. „Ik vind het toch zo erg dat ieder jaar weer alle blaadjes van de bomen vallen. Zie, geen blaadje zit er meer aan de lakken!"

Op dat moment kwam het snuitje van Knabbel uit hun hol. „Ha, die Oom Donald!" zei hij. „Babbel is me ook 'n mooie, hoor! Ieder jaar zit hij in de herfst een paar dagen bedroefd te kijken naar de blaadjes, die op de grond liggen en dan wordt hij kwaad, als ik er iets van zeg!"

„Hm, wacht eens," zei ik, „kom eens naar beneden, Knabbel, ik moet je wat zegen."

Knabbel ging op mijn schouder zitten en zachtjes fluisterde ik hem wat in z'n oor. Babbel zat heel nieuwsgierig te kijken.

„Dat is 'n goed idee, Oom Donald!" riep Knabbel enthousiast. „Ik ga het meteen doen!" En weg was hij.

Toen ik na een half uurtje weer voorbij hun boom kwam, zaten Knabbel en Babbel met een vergenoegd gezicht vanuit hun holletje naar de lakken te kijken, die vol hingen met blaadjes. De wind kon ze er nu niet meer af blazen, want ze zaten stevig vast met....wasknijpers!

„Dank u wel voor de goede raad, Oom Donald!" riep Knabbel mij toe, „Babbel is weer helemaal tevreden!"

Tevreden, dat was ik ook. En opgewekt vervolgde ik mijn wandeling.

OOM DONALD

PRIJZEN

Eerste prijs: Een prima fototoestel, winkelwaarde f 28.-; tweede prijs: een mooie vulpen met gouden pen, winkelwaarde f 16.50; derde t/m tweelfde prijs: een „Donald Duck" lepel en vork; dertiende t/m tweeëntwintigste prijs: een „Donald Duck"-vulpotlood.

OPLETTEN ALLEMAAL!

Hier volgen de namen en adressen van de prijswinnaars en -winnaressen van de prijsvraag in no. 41. Eerste prijs: Mariëtle Derijks, **Eindhoven**. Tweede prijs: Dielie Mol, **Tjalleberd**.

3e t/m 12e prijs: Marie La Haye, **Den Haag**; Albert Rona, **Tinaarlo**; Henk Hommes, **Holten**; Gemma v. d. Heijden, **Nijmegen**; Willie v. Zuidam, **Buurmalsen**; Hendri v. d. Lans, **Noordw. Hout**; Kees v. Ballegooijen, **Leusden**; Aafje Baltjes, **Uitgeest**; Sjan Dirven **Lutlelgeest**; Mary Praal, **Rotterdam**.

13e t/m 22e prijs: Ansje v. d. Welle, **Den Bommel**; Rietje Loos, **Zandvoort**; Rob Kappelhof, **Amsterdam**; Fons Simons, **Herkenbosch**; Piet Damen, **Kaalsheuvel**; Sjakie Koole, **Hoofddorp**; Janneke Blaauwbroek, **Haulerwijk**; Anita van Laken, **Schoten (Belg.)**; Michel de Mecheleer, **Geraardsbergen (Belg.)**; Marleen Dieleman, **Sluiskil**. De oplossing van prijsvraag no. 46 luidt: **ARM**.

OOM DONALDS BRIEVENBUS

Zijn er nog jongens en meisjes in onze grote vriendenkring in België, Nederland of waar dan ook, die mij nog nooit geschreven hebben? Laten ze het dan eens gauw gaan doen! Ik reken er op, hoor! Mijn adres is: „Donald Duck", Postbus 792, A'dam; voor de jongens en meisjes in België: „Donald Duck", Postbus 2, Antwerpen 19. Links bovenaan in de hoek van de enveloppe moet je zetten: Oom Donalds Brievenbus, en op de achterkant je naam en adres.

MARJAN BOESVELD, NIJMEGEN. Het heeft lang geduurd, maar nu sla je dan toch maar in onze brievenbus, Marjan! Je hebt zeker al meer dingen op die club gemaakt? Ik ben blij dat je het daar zo leuk vindt!

ONZE WEKELIJKSE PRIJSVRAAG No. 48

Van links naar rechts invullen: 1 medeklinker; 2 smal stuk hout; 3 kleur; 4 in de eerste rij; 5 gearresteerde.

Heb je de juiste woorden ingevuld, dan lees je in de rij rode hokjes van boven naar beneden de naam van iets dat licht geeft en dat je in de komende weken overal zult zien branden. Schrijf deze naam op een briefkaart en stuur die voor 3 december als je in Nederland woont aan: „Donald Duck", Postbus 792, Amsterdam, en als je in België woont aan: „Donald Duck", Postbus 2, Antwerpen 19.

Denk er vooral om dat je je naam en adres duidelijk op de kaart vermeldt en schrijf bovendien in de linkerbovenhoek: „oplossing 48". Veel succes, allemaal!

FRANçOIS AERTS, TIENEN. Het is reuze spannend, dat vervolgverhaal van de avonturen van Gordon, Alison en John Douglas, vind je niet? Ik ben net zo benieuwd hoe dat zal aflopen als jij, hoor!

MONIQUE COLLIER, GENT. Heb jij een spierwit goudhamstertje, Monique? Wat zal dat een leuk beestje zijn, zeg! Ik zou hem wel 'ns willen zien als hij druk bezig is met de pitten uit zo'n grote, gedroogde zonnebloem te halen!

RINIE NEUIJ en JOKE LOOMAN, GROESBEEK. Wat leuk dat jullie er aan dachten mij eens een briefje te sturen, jongens! Hiawatha was net bij me toen jullie brief kwam en toen hij hoorde dat jullie zijn avonturen zo spannend vonden, zei hij: „Mij nog boel veel meer avonturen gaan doen!"

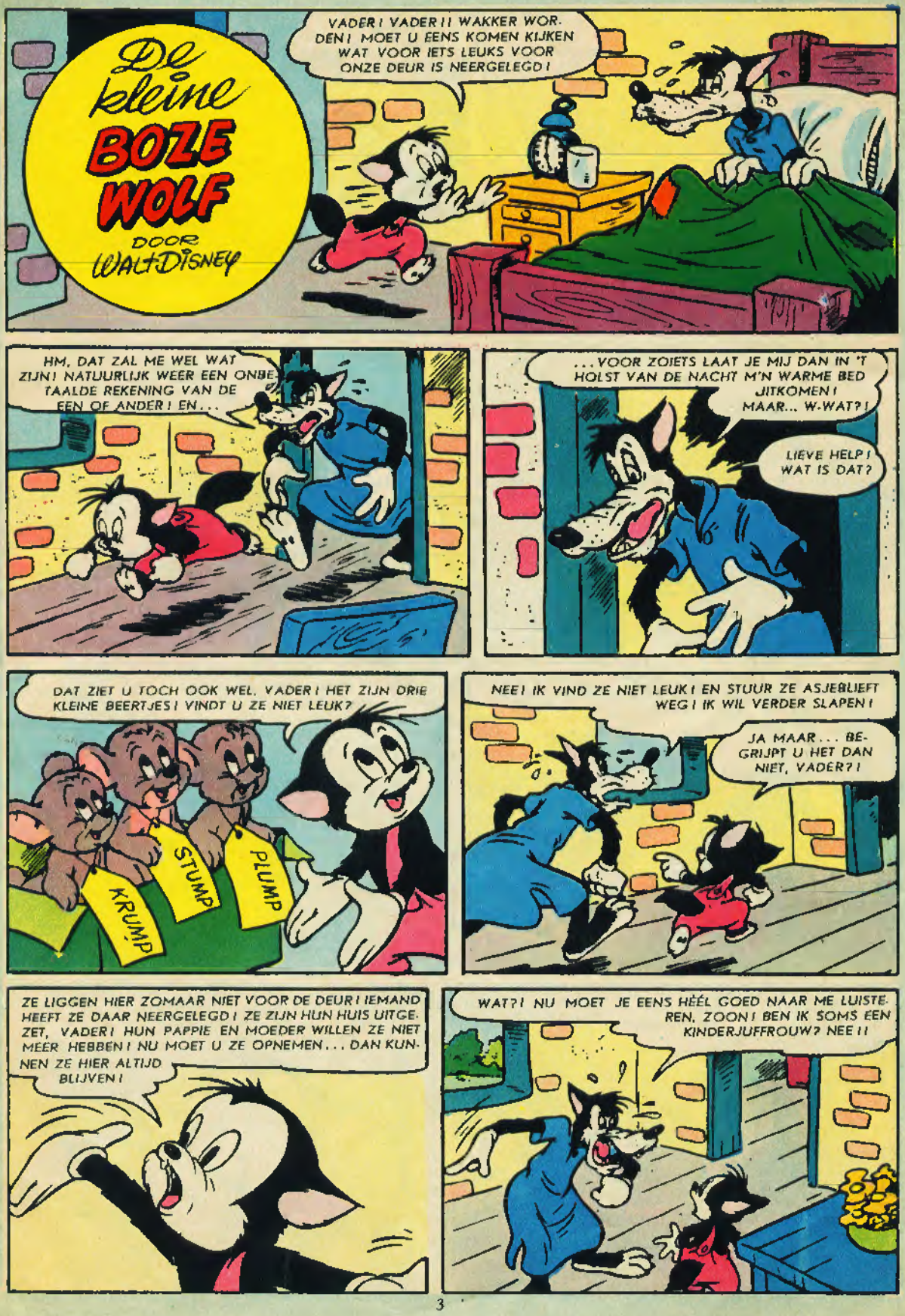
De kleine BOZE WOLF
DOOR WALT DISNEY
VADER! VADER!! WAKKER WORDEN! MOET U EENS KOMEN KIJKEN WAT VOOR IETS LEUKS VOOR ONZE DEUR IS NEERGELEGD!
HM, DAT ZAL ME WEL WAT ZIJN! NATUURLIJK WEER EEN ONBETAALDE REKENING VAN DE EEN OF ANDER! EN...
...VOOR ZOIETS LAAT JE MIJ DAN IN 'T HOLST VAN DE NACHT M'N WARME BED UITKOMEN! MAAR... W-WAT?!
LIEVE HELP! WAT IS DAT?
DAT ZIET U TOCH OOK WEL, VADER! HET ZIJN DRIE KLEINE BEERTJES! VINDT U ZE NIET LEUK?
KRUMP
STUMP
PLUMP
NEE! IK VIND ZE NIET LEUK! EN STUUR ZE ASJEBLIEFT WEG! IK WIL VERDER SLAPEN!
JA MAAR... BEGRIJPT U HET DAN NIET, VADER?!
ZE LIGGEN HIER ZOMAAR NIET VOOR DE DEUR! IEMAND HEEFT ZE DAAR NEERGELEGD! ZE ZIJN HUN HUIS UITGEZET, VADER! HUN PAPPIE EN MOEDER WILLEN ZE NIET MEER HEBBEN! NU MOET U ZE OPNEMEN... DAN KUNNEN ZE HIER ALTIJD BLIJVEN!
WAT?! NU MOET JE EENS HÉÉL GOED NAAR ME LUISTEREN, ZOON! BEN IK SOMS EEN KINDERJUFFROUW? NEE!!

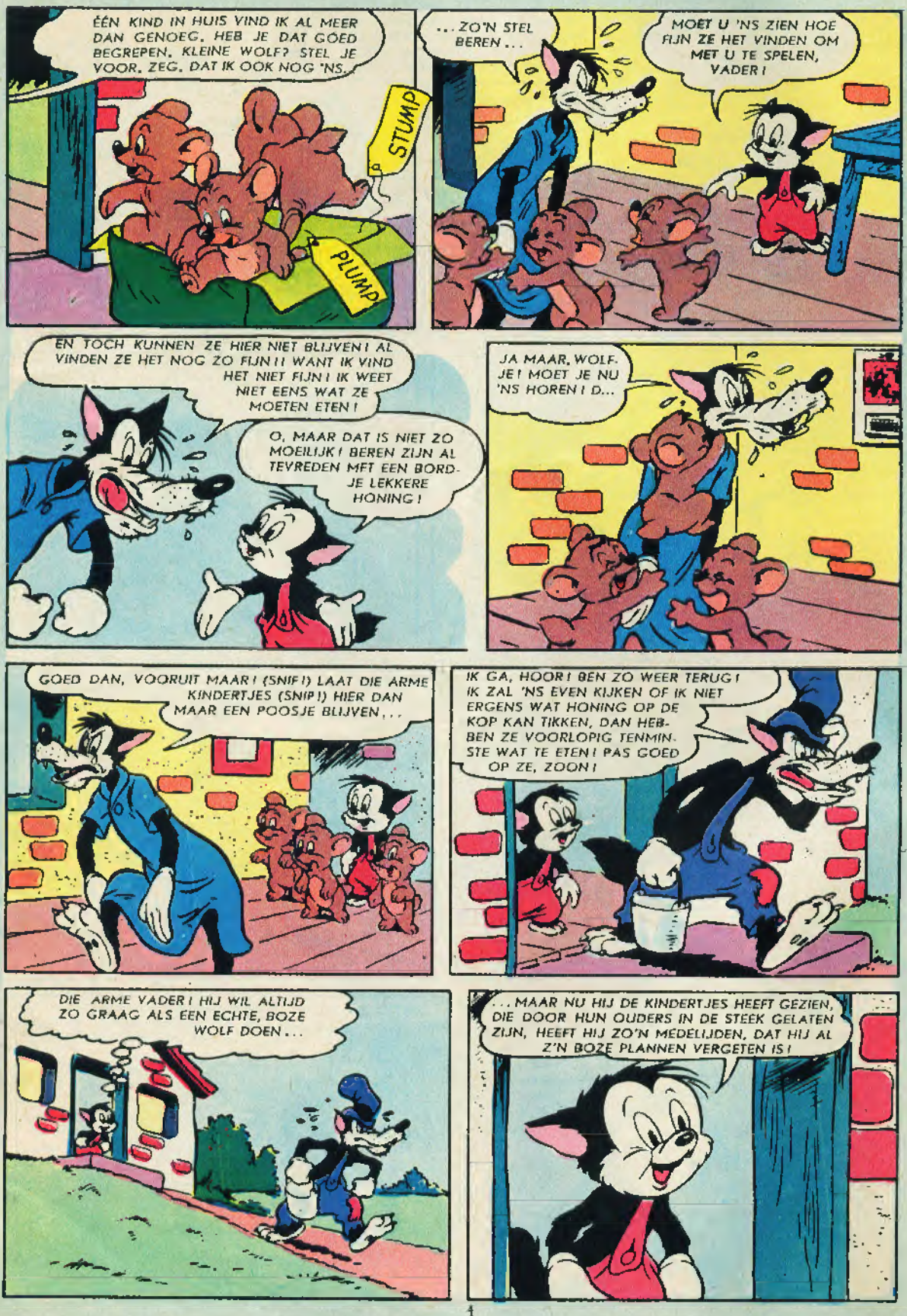
ÉÉN KIND IN HUIS VIND IK AL MEER DAN GENOEG. HEB JE DAT GOED BEGREPEN, KLEINE WOLF? STEL JE VOOR, ZEG, DAT IK OOK NOG 'NS...
STUMP
PLUMP
...ZO'N STEL BEREN...
MOET U 'NS ZIEN HOE FIJN ZE HET VINDEN OM MET U TE SPELEN, VADER!
EN TOCH KUNNEN ZE HIER NIET BLIJVEN! AL VINDEN ZE HET NOG ZO FIJN!! WANT IK VIND HET NIET FIJN! IK WEET NIET EENS WAT ZE MOETEN ETEN!
O, MAAR DAT IS NIET ZO MOEILIJK! BEREN ZIJN AL TEVREDEN MET EEN BORD JE LEKKERE HONING!
JA MAAR, WOLF. JE! MOET JE NU 'NS HOREN! D...
GOED DAN, VOORUIT MAAR! (SNIF!) LAAT DIE ARME KINDERTJES (SNIP!) HIER DAN MAAR EEN POOSJE BLIJVEN...
IK GA, HOOR! BEN ZO WEER TERUG! IK ZAL 'NS EVEN KIJKEN OF IK NIET ERGENS WAT HONING OP DE KOP KAN TIKKEN, DAN HEBBEN ZE VOORLOPIG TENMINSTE WAT TE ETEN! PAS GOED OP ZE, ZOON!
DIE ARME VADER! HIJ WIL ALTIJD ZO GRAAG ALS EEN ECHTE, BOZE WOLF DOEN...
...MAAR NU HIJ DE KINDERTJES HEEFT GEZIEN, DIE DOOR HUN OUDERS IN DE STEEK GELATEN ZIJN, HEEFT HIJ ZO'N MEDELIJDEN, DAT HIJ AL Z'N BOZE PLANNEN VERGETEN IS!

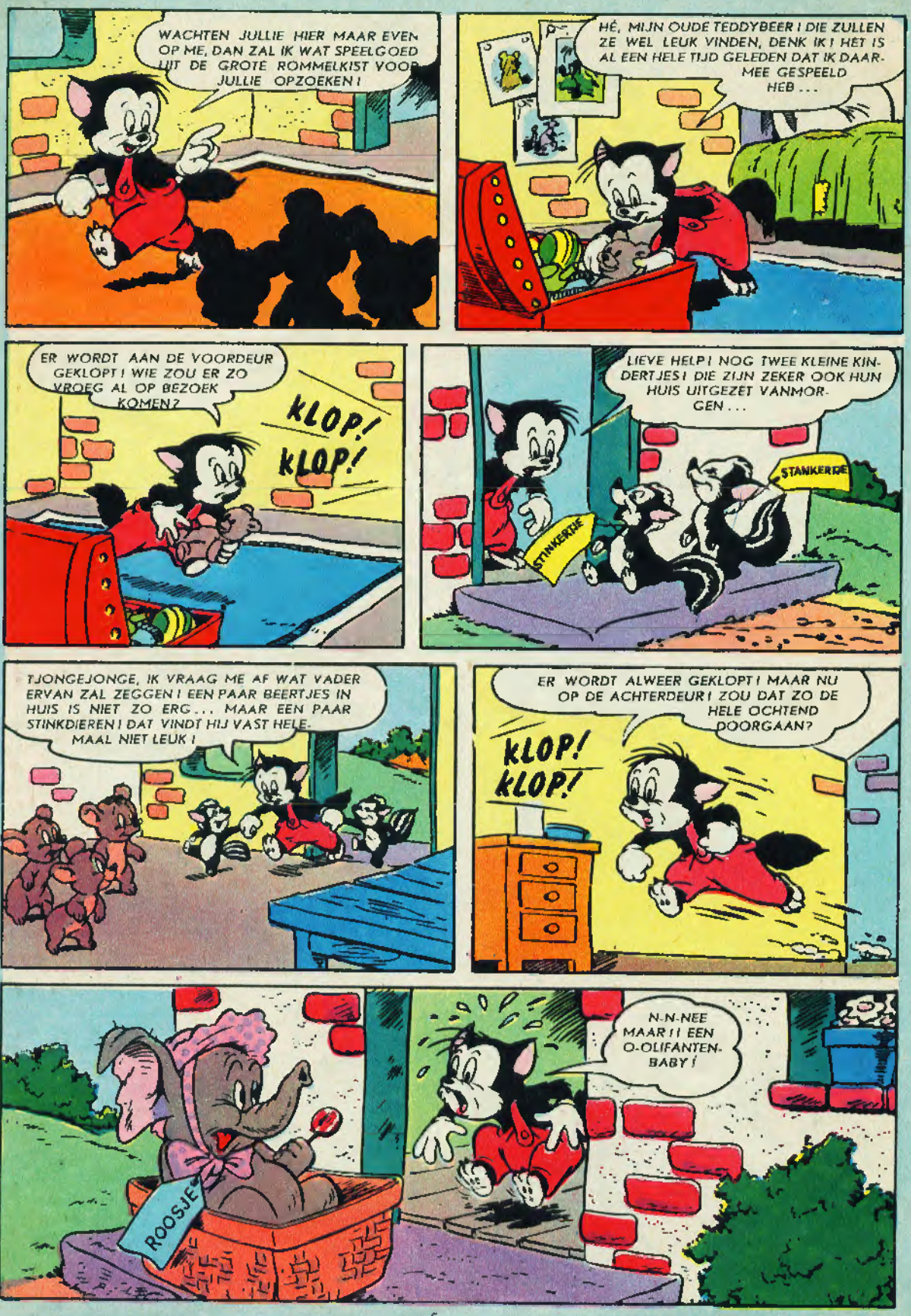
WACHTEN JULLIE HIER MAAR EVEN OP ME, DAN ZAL IK WAT SPEELGOED UIT DE GROTE ROMMELKIST VOOR JULLIE OPZOEKEN!
HÉ, MIJN OUDE TEDDYBEER! DIE ZULLEN ZE WEL LEUK VINDEN, DENK IK! HET IS AL EEN HELE TIJD GELEDEN DAT IK DAARMEE GESPEELD HEB ...
ER WORDT AAN DE VOORDEUR GEKLOPT! WIE ZOU ER ZO VROEG AL OP BEZOEK KOMEN?
KLOP! KLOP!
LIEVE HELP! NOG TWEE KLEINE KINDERTJES! DIE ZIJN ZEKER OOK HUN HUIS UITGEZET VANMORGEN ...
STINKERTJE
STINKERTJE
TJONGEJONGE, IK VRAAG ME AF WAT VADER ERVAN ZAL ZEGGEN! EEN PAAR BEERTJES IN HUIS IS NIET ZO ERG... MAAR EEN PAAR STINKDIEREN! DAT VINDT HIJ VAST HELEMAAL NIET LEUK!
ER WORDT ALWEER GEKLOPT! MAAR NU OP DE ACHTERDEUR! ZOU DAT ZO DE HELE OCHTEND DOORGAAN?
KLOP! KLOP!
N-N-NEE MAAR!! EEN O-OLIFANTEN-BABY!
ROOSJE

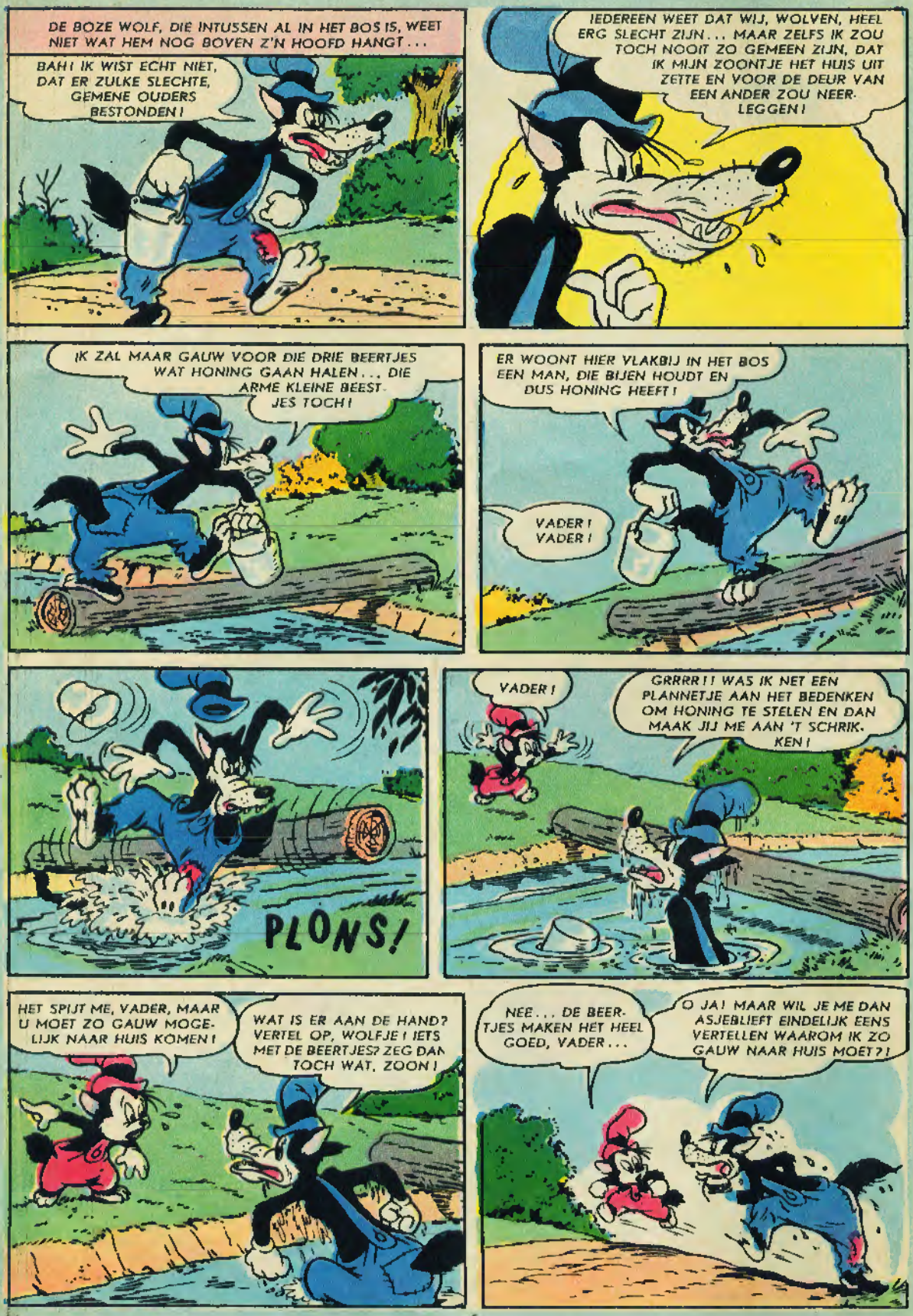
DE BOZE WOLF, DIE INTUSSEN AL IN HET BOS IS, WEET NIET WAT HEM NOG BOVEN Z'N HOOFD HANGT . . .
BAH! IK WIST ECHT NIET, DAT ER ZULKE SLECHTE, GEMENE OUDERS BESTONDEN!
IEDEREEN WEET DAT WIJ, WOLVEN, HEEL ERG SLECHT ZIJN . . . MAAR ZELFS IK ZOU TOCH NOOIT ZO GEMEEN ZIJN, DAT IK MIJN ZOONTJE HET HUIS UIT ZETTE EN VOOR DE DEUR VAN EEN ANDER ZOU NEERLEGGEN!
IK ZAL MAAR GAUW VOOR DIE DRIE BEERTJES WAT HONING GAAN HALEN . . . DIE ARME KLEINE BEESTJES TOCH!
ER WOONT HIER VLAKBIJ IN HET BOS EEN MAN, DIE BIJEN HOUDT EN DUS HONING HEEFT!
VADER! VADER!
PLONS!
VADER!
GRRRR!! WAS IK NET EEN PLANNETJE AAN HET BEDENKEN OM HONING TE STELEN EN DAN MAAK JIJ ME AAN 'T SCHRIKKEN!
HET SPIJT ME, VADER, MAAR U MOET ZO GAUW MOGELIJK NAAR HUIS KOMEN!
WAT IS ER AAN DE HAND? VERTEL OP, WOLFJE! IETS MET DE BEERTJES? ZEG DAN TOCH WAT, ZOON!
NEE . . . DE BEERTJES MAKEN HET HEEL GOED, VADER . . .
O JA! MAAR WIL JE ME DAN ASJEBLIEFT EINDELIJK EENS VERTELLEN WAAROM IK ZO GAUW NAAR HUIS MOET?!

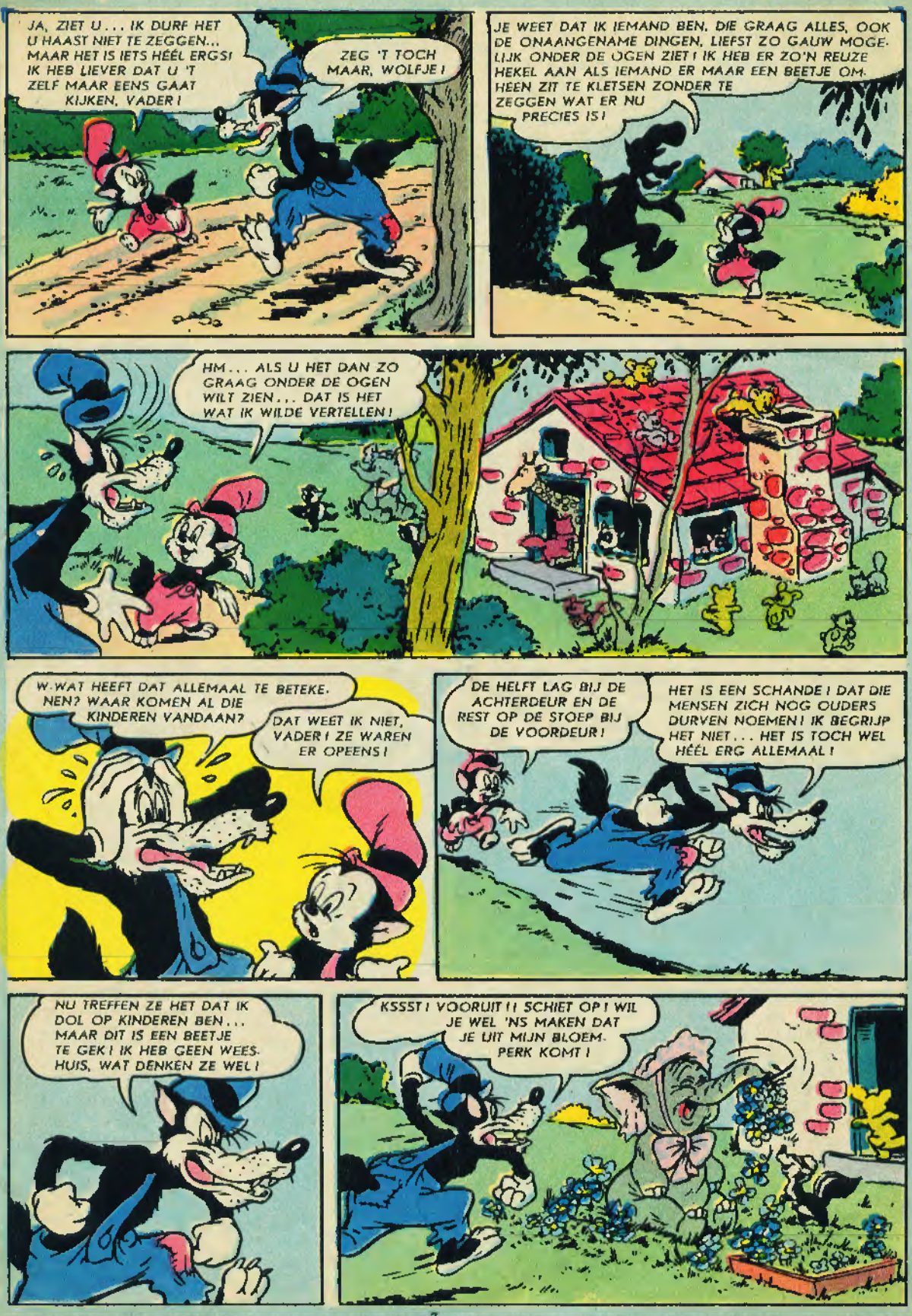
JA, ZIET U . . . IK DURF HET U HAAST NIET TE ZEGGEN... MAAR HET IS IETS HÉÉL ERGS! IK HEB LIEVER DAT U 'T ZELF MAAR EENS GAAT KIJKEN, VADER!
ZEG 'T TOCH MAAR, WOLFJE!
JE WEET DAT IK IEMAND BEN, DIE GRAAG ALLES, OOK DE ONAANGENAME DINGEN, LIEFST ZO GAUW MOGELIJK ONDER DE OGEN ZIET! IK HEB ER ZO'N REUZE HEKEL AAN ALS IEMAND ER MAAR EEN BEETJE OM HEEN ZIT TE KLETSEN ZONDER TE ZEGGEN WAT ER NU PRECIES IS!
HM . . . ALS U HET DAN ZO GRAAG ONDER DE OGEN WILT ZIEN . . . DAT IS HET WAT IK WILDE VERTELLEN!
W-WAT HEEFT DAT ALLEMAAL TE BETEKENEN? WAAR KOMEN AL DIE KINDEREN VANDAAN?
DAT WEET IK NIET, VADER! ZE WAREN ER OPEENS!
DE HELFT LAG BIJ DE ACHTERDEUR EN DE REST OP DE STOEP BIJ DE VOORDEUR!
HET IS EEN SCHANDE! DAT DIE MENSEN ZICH NOG OUDERS DURVEN NOEMEN! IK BEGRIJP HET NIET . . . HET IS TOCH WEL HÉÉL ERG ALLEMAAL!
NU TREFFEN ZE HET DAT IK DOL OP KINDEREN BEN . . . MAAR DIT IS EEN BEETJE TE GEK! IK HEB GEEN WEESHUIS, WAT DENKEN ZE WEL!
KSSST! VOORUIT!! SCHIET OP! WIL JE WEL 'NS MAKEN DAT JE UIT MIJN BLOEMPERK KOMT!

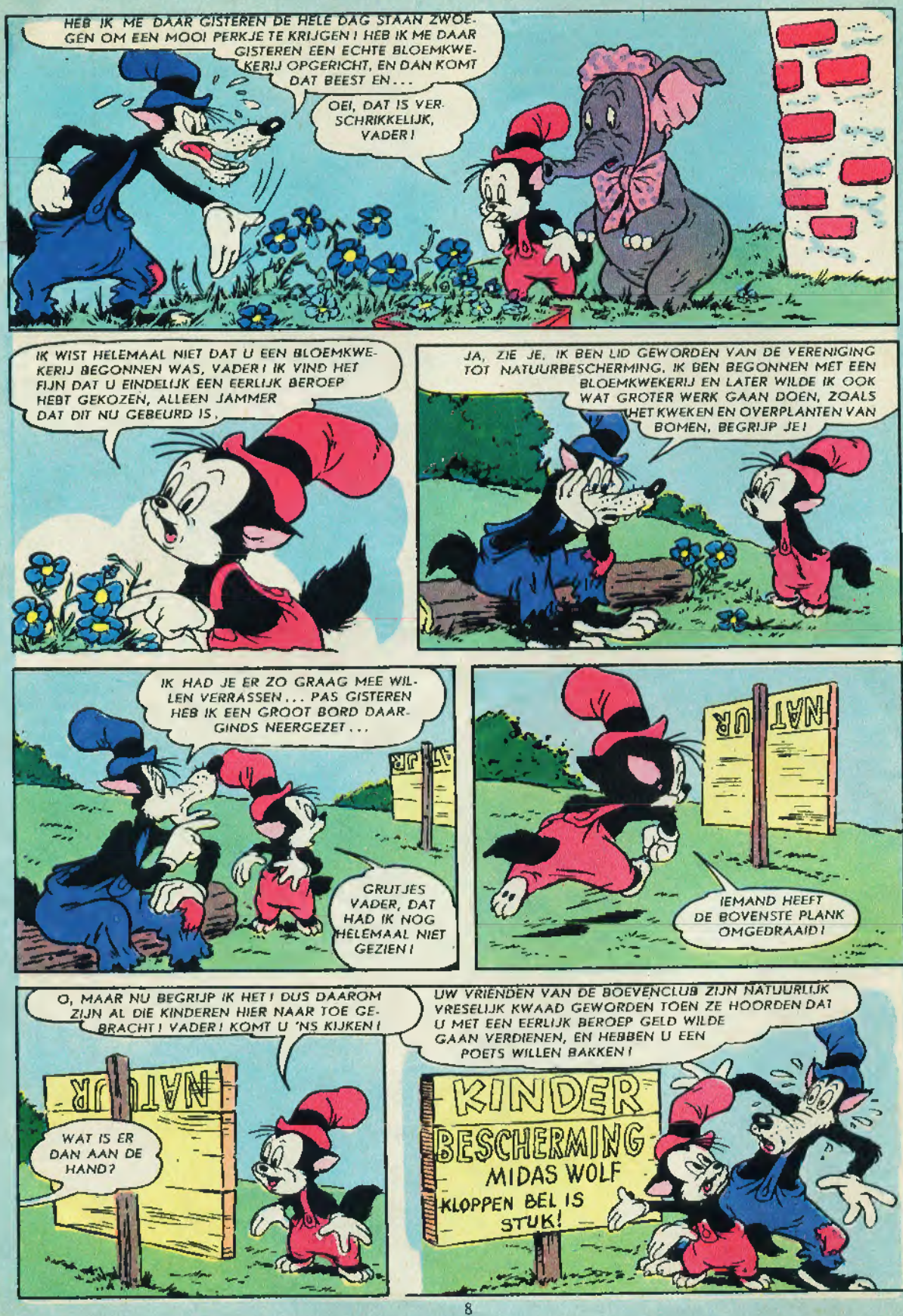
HEB IK ME DAAR GISTEREN DE HELE DAG STAAN ZWOEGEN OM EEN MOOI PERKJE TE KRIJGEN! HEB IK ME DAAR GISTEREN EEN ECHTE BLOEMKWEKERIJ OPGERICHT, EN DAN KOMT DAT BEEST EN...
OEI, DAT IS VERSCHRIKKELIJK, VADER!
IK WIST HELEMAAL NIET DAT U EEN BLOEMKWEKERIJ BEGONNEN WAS, VADER! IK VIND HET FIJN DAT U EINDELIJK EEN EERLIJK BEROEP HEBT GEKOZEN, ALLEEN JAMMER DAT DIT NU GEBEURD IS.
JA, ZIE JE, IK BEN LID GEWORDEN VAN DE VERENIGING TOT NATUURBESCHERMING. IK BEN BEGONNEN MET EEN BLOEMKWEKERIJ EN LATER WILDE IK OOK WAT GROTER WERK GAAN DOEN, ZOALS HET KWEKEN EN OVERPLANTEN VAN BOMEN, BEGRIJP JE!
IK HAD JE ER ZO GRAAG MEE WILLEN VERRASSEN... PAS GISTEREN HEB IK EEN GROOT BORD DAARGINDS NEERGEZET...
GRUTJES VADER, DAT HAD IK NOG HELEMAAL NIET GEZIEN!
NATUUR
IEMAND HEEFT DE BOVENSTE PLANK OMGEDRAAID!
O, MAAR NU BEGRIJP IK HET! DUS DAAROM ZIJN AL DIE KINDEREN HIER NAAR TOE GEBRACHT! VADER! KOMT U 'NS KIJKEN!
WAT IS ER DAN AAN DE HAND?
UW VRIENDEN VAN DE BOEVENCLUB ZIJN NATUURLIJK VRESELIJK KWAAD GEWORDEN TOEN ZE HOORDEN DAT U MET EEN EERLIJK BEROEP GELD WILDE GAAN VERDIENEN, EN HEBBEN U EEN POETS WILLEN BAKKEN!
KINDER BESCHERMING
MIDAS WOLF
KLOPPEN BEL IS STUK!

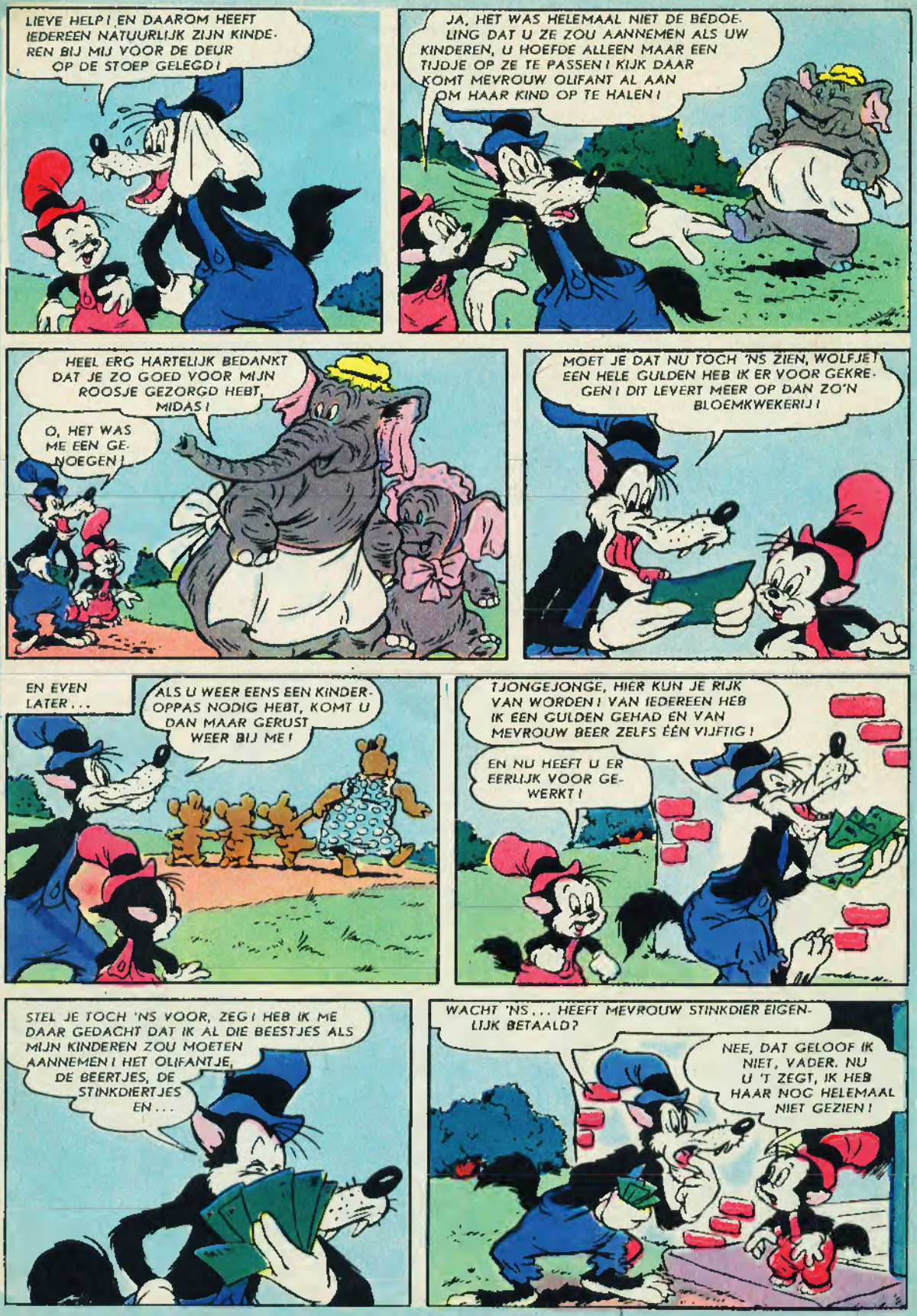
LIEVE HELP! EN DAAROM HEEFT IEDEREEN NATUURLIJK ZIJN KINDEREN BIJ MIJ VOOR DE DEUR OP DE STOEP GELEGD!
JA, HET WAS HELEMAAL NIET DE BEDOELING DAT U ZE ZOU AANNEMEN ALS UW KINDEREN, U HOEFDE ALLEEN MAAR EEN TIJDJE OP ZE TE PASSEN! KIJK DAAR KOMT MEVROUW OLIFANT AL AAN OM HAAR KIND OP TE HALEN!
HEEL ERG HARTELIJK BEDANKT DAT JE ZO GOED VOOR MIJN ROOSJE GEZORGD HEBT, MIDAS!
O, HET WAS ME EEN GENOEGEN!
MOET JE DAT NU TOCH 'NS ZIEN, WOLFJE! EEN HELE GULDEN HEB IK ER VOOR GEKREGEN! DIT LEVERT MEER OP DAN ZO'N BLOEMKWEKERIJ!
EN EVEN LATER...
ALS U WEER EENS EEN KINDEROPPAS NODIG HEBT, KOMT U DAN MAAR GERUST WEER BIJ ME!
TJONGEJONGE, HIER KUN JE RIJK VAN WORDEN! VAN IEDEREEN HEB IK EEN GULDEN GEHAD EN VAN MEVROUW BEER ZELFS ÉÉN VIJFTIG!
EN NU HEEFT U ER EERLIJK VOOR GEWERKT!
STEL JE TOCH 'NS VOOR, ZEG! HEB IK ME DAAR GEDACHT DAT IK AL DIE BEESTJES ALS MIJN KINDEREN ZOU MOETEN AANNEMEN! HET OLIFANTJE, DE BEERTJES, DE STINKDIERTJES EN...
WACHT 'NS... HEEFT MEVROUW STINKDIER EIGENLIJK BETAALD?
NEE, DAT GELOOF IK NIET, VADER. NU U 'T ZEGT, IK HEB HAAR NOG HELEMAAL NIET GEZIEN!

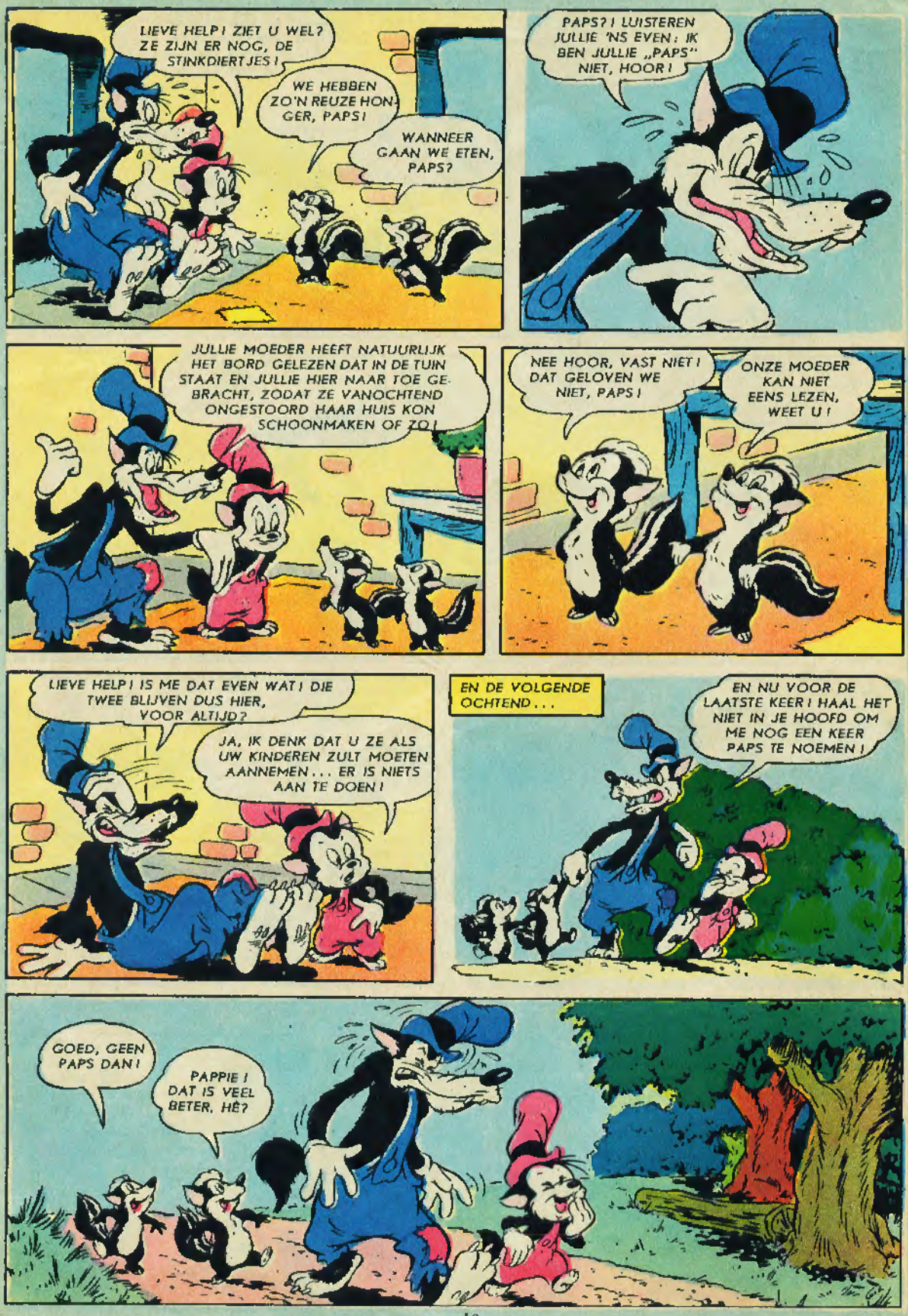
LIEVE HELP! ZIET U WEL? ZE ZIJN ER NOG, DE STINKDIERTJES!
WE HEBBEN ZO'N REUZE HONGER, PAPS!
WANNEER GAAN WE ETEN, PAPS?
PAPS? I LUISTEREN JULLIE 'NS EVEN: IK BEN JULLIE „PAPS" NIET, HOOR!
JULLIE MOEDER HEEFT NATUURLIJK HET BORD GELEZEN DAT IN DE TUIN STAAT EN JULLIE HIER NAAR TOE GEBRACHT, ZODAT ZE VANOCHTEND ONGESTOORD HAAR HUIS KON SCHOONMAKEN OF ZO!
NEE HOOR, VAST NIET! DAT GELOVEN WE NIET, PAPS!
ONZE MOEDER KAN NIET EENS LEZEN, WEET U!
LIEVE HELP! IS ME DAT EVEN WAT! DIE TWEE BLIJVEN DUS HIER, VOOR ALTIJD?
JA, IK DENK DAT U ZE ALS UW KINDEREN ZULT MOETEN AANNEMEN... ER IS NIETS AAN TE DOEN!
EN DE VOLGENDE OCHTEND...
EN NU VOOR DE LAATSTE KEER! HAAL HET NIET IN JE HOOFD OM ME NOG EEN KEER PAPS TE NOEMEN!
GOED, GEEN PAPS DAN!
PAPPIE! DAT IS VEEL BETER, HÈ?

Beetjes en Baatjes van Donald Duck

KONIJNEN ALS SCHATGRAVERS

Vier konijnen in een tuin ergens in Italië begonnen op zekere dag de grond van hun buitenverblijf eens duchtig om te ploegen. Ze bleken vakkundige schatgravers te zijn, want na een dag ijverig graven stootten ze op een eeuwenoude vaas vol goudstukken. Een vaas met zoete, sappige worteltjes zouden ze vast en zeker meer op prijs gesteld hebben. Hun baas, die letterlijk en figuurlijk heel verguld was met de vondst, beloonde de langoren met een flinke hoeveelheid knolletjes en verse groente!

Van één of meer kralenkettingen, waarvan je kralen mist zodat de ketting niet meer te herstellen is, kun je een leuke armband maken. Je neemt een lange, sterke draad, rijgt er tien kralen aan en schuift die naar het midden. Eén der einden van de draad wordt door de tiende kraal gestoken, zodat daar twee draden uitkomen. De tien kralen vorm je tot een ringetje (afb. 1).
Ga nu verder door aan de éne draad vijf en aan de andere draad vier kralen te rijgen. De draad, waar de vier kralen aanzitten, rijg je door de laatste kraal van het rijtje van vijf. Zo vorm je steeds meer ringetjes (afb. 2). Als je op deze wijze doorgaat, zul je merken dat steeds uit de laatste kraal twee draden steken, die je dan gebruikt voor het volgende kralenringetje. Je maakt de armband zo lang, dat hij precies om je pols past. Bij het laatste ringetje wordt de draad afgehecht en dit afhechtsel met een druppel tubelijm verstevigd. Met een haak en oogje, dat je aan het eerste en laatste ringetje naait, wordt de armband dichtgehaakt (afb. 3).

OLIFANT HAD HEIMWEE

Bij een groot circus in Amerika zat men onlangs in zak en as. De olifant Bobo wilde niet meer gehoorzamen.
Hij was vreselijk uit zijn humeur en deed niets anders dan woedend trompetteren en op de grond stampen. De voorstellingen werden er door in de war gestuurd. Men ging er in de kranten over schrijven en.. prompt meldde zich een heer, die beweerde dat hij de olifant wel tot rust kon brengen.
Men keek hem achterdochtig aan, maar liet hem ten slotte toch bij Bobo in het hok. Nauwelijks had de man een paar minuten tot de olifant gesproken of het dier werd rustiger en na een kwartiertje was alles koek en ei tussen de bezoeker en Bobo.
Toen stapte de heer het hok weer uit en zei: „Nu is Bobo weer in een goed humeur. Hij is een Indische olifant en hij had heimwee naar het land, waar hij vandaan komt. Ik heb nu een poosje Hindustaans met hem gesproken en door die oude, vertrouwde klanken is hij weer helemaal opgeknapt."

REGENDAG

Grote, dikke regendruppels
Rikketikken op mijn hoed,
Zou de zon nog wel gaan schijnen?
Tik, een druppel op mijn toet!

Grijze wolken-olifanten
Rennen langs de grauwe lucht,
Is de zon dan heus verdwenen?
Is ze van ons weg gevlucht?

Hoor de wind nu toch eens razen,
Al de bomen buigen diep,
Brr! Ik voel me echt niet lekker,
'k Heb, geloof ik, najaarsgriep!

Al de vogels zijn verdwenen,
Naar het zulden, zegt mijn moe,
Als ik vleugels had, dat 's zeker,
Vloog ik ook naar 't zulden toe.

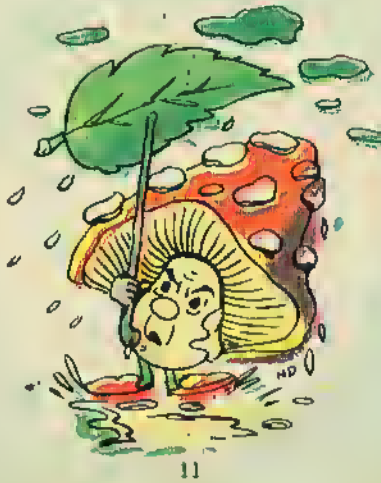

HEB JE DIE AL?

Ook Zwitserland staat bekend als een land dat regelmatig prachtige postzegels uitgeeft. Je ziet hier een liefdadigheidszegel van enige tijd geleden met de „grote beer" er op. Ja, je leest 't goed: grote of bruine beer is de naam van deze prachtige vlinder. Je ziet dus dat er behalve de ruigharige viervoeter en het sterrenbeeld nog meer „grote

beren" bestaan. Nu we het toch over hemellichamen hebben, de witte strepen op de voorvleugels van deze vlinder doen, wat tekening betreft, denken aan de „kanalen" van Mars. Hoe komt zo'n mooie vlinder aan de naam grote of bruine beer? Wel, er is een punt van overeenkomst met de viervoetige bruine beer. De rups van deze vlinder is namelijk een dikke, ruigbehaarde rups, die mooi roodbruin van kleur is. Echt een beer onder de rupsen.

HONINGKAMER

Een hele zwerm bijen nam op zekere dag zijn intrek in het huis van een familie in Venlo. Om het de mensen niet al te moeilijk te maken, kozen de bijen de ruimte tussen de vloer en het plafond als verblijfplaats en dit beviel opperbest. Beide partijen, mensen en bijen, hadden namelijk op deze wijze niet veel last van elkaar tot.... het in de afgelopen zomer heel erg warm werd. De honing, die het bijenvolk zo zorgvuldig in de door hen zelf gebouwde raten had opgeborgen, werd dun, liep weg en droop in brede stromen langs de wanden van de huiskamer van de Venlose familie naar beneden.
Toen moest de brandweer van Venlo er aan te pas komen. Die zaagde de vloer open en vond nog enkele kilo's honing in de raten. Het bijenvolk werd toen toch maar een andere verblijfplaats toegewezen!

HET GEHEIM VAN HET SMOKKELAARSBOS

Een verhaal vol geheimzinnigheid en avontuur door R. J. McGregor. Tekeningen: Hnns Kresse

Mijnheer en mevrouw Douglas hebben een huis gekocht, dat „Het Meeuwennest" heet. Het moet grondig opgeknapt worden, maar de kinderen mogen alvast in de tuin gaan kamperen. John ontdekt een kamer in het huis waar een aantal kisten in staat. Mijnheer en mevrouw Brimley, dat zijn de huisbewaarder en zijn vrouw, vinden dat de jongen nu teveel weet. Zij sluiten hem op maar hij weet langs een geheime gang te ontsnappen. De kinderen maken kennis met majoor Markins. Alison hoort hoe hij een paar dagen later midden in de nacht bevelen geeft aan iemand. De majoor komt ook een avond bij hen op visite. Als hij afscheid heeft genomen verstopt hij zijn auto achter een struik en sluipt terug naar „Het Meeuwennest". De kinderen weten niet meer of ze hem nu nog kunnen vertrouwen of niet. Een paar dagen later ontdekken zij een hol in het bos. Zou dit de schuilplaats zijn van de Brimley's? Ze besluiten alles aan hun ouders te vertellen, die hen de volgende dag komen opzoeken . . .

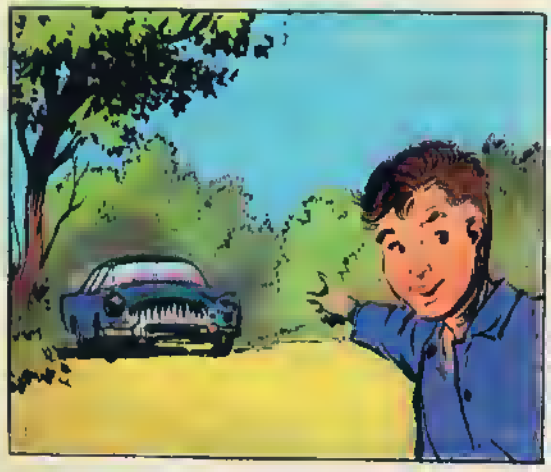

Enkele seconden later kwam de auto de hoofdweg af en de kinderen begroetten vrolijk hun bezoekers.

HET wordt heet vandaag," zei Gordon die zondagmorgen toen hij zijn toilet afmaakte door zijn veters te strikken. „Wij moesten het extra grondzeil maar gebruiken om een afdakje voor moeder te maken. Als ze in het volle zonlicht moet kijken, zet ze vast en zeker die afschuwelijke zonnebril op en dan vind ik altijd net of ze blind is..."

„Ja," zei John, „en ik ga naar de boerderij om mevrouw Grundel te vragen of ze ons twee van haar ligstoelen wil lenen. Ik heb er een paar zien staan in die kast naast de achterdeur."

„Ja, dá's best, maar toch niet voordat hier het werk is gedaan," zei Gordon prompt. „Het is een prima idee van je, maar die ligstoelen kunnen we altijd nog gaan halen. Nu kun je me beter helpen met dat afdakje maken."

Alison had het druk met de voorbereidingen voor de maaltijd die ze haar ouders wilde voorschotelen. Het zou niet erg uitgebreid worden: koude ham en sla, fruit, toast en kaas, maar Alison wilde het allemaal leuk opdienen en ze wilde koffie na geven die zelfs in de smaak zou vallen van haar vader, die op dat punt lang niet makkelijk was.

De jongens bouwden intussen iets wat John „Het Koninklijke Paviljoen" noemde. En ze deden het lang niet slecht!

„Alsjeblieft!" zei John, „nu kunnen ze heerlijk onder dit prachtige zonnescherm zitten. Wat kunnen wij doen om onze geëerde gasten ook nog wat afleiding te bezorgen? Ik wou dat ik eraan had gedacht om de oorlogsverf van Indianenhoofdman majoor Markins te lenen!"

„Ik ben blij dat je er niet aan hebt gedacht," zei Alison. „Ik heb liever geen verplichtingen aan die sinjeur!"

Nog terwijl zij dat zei, hoorden zij onmiskenbaar het geluid van een auto die de oprijlaan opkwam.

„Dat kunnen vader en moeder toch nog niet zijn?!" kreet Alison wanhopig.

„Welnee, doe niet zo mal," smaalde John. „Dat is de majoor."

„Die wil ik niet zien," zei ze boos. „Ik ga de melk halen."

Zij holde weg, in de hoop dat de majoor niet zou merken dat zij hem opzettelijk ontliep.

Maar ze was te laat, want hij was zijn wagen al uit en riep hun namen. Bovendien tilde hij een grote kan van de achterbank, die hij voorzichtig aan de andere kant van het hek neerzette voordat hij er zelf overheen klom.

„Hallo!" riep hij. „Alison! Ik heb iets voor je meegebracht. Kom gauw, want ik heb vreselijke haast."

Er zat niets anders op dan hem beleefd te begroeten en maar te proberen haar ergernis te verbergen. John hoefde geen aarzeling te overwinnen, maar stormde op zijn gewone vriendelijke manier op hem af.

„Goede morgen, jonge avonturiers. Als ik me niet vergis, komen jullie ouders vandaag, nietwaar?"

„Goede morgen," antwoordde Alison nietjes. „Ja, 't zal wel niet lang meer duren voor ze hier zijn."

„Prachtig, dan is hier een' cadeautje voor de gelegenheid. Mijn kokkin kan namelijk heerlijk ijs maken. Daar is ze kampioene in, en nu heeft ze voor jullie een hele kan vol gemaakt. Alsjeblieft, ik haal de lege kan morgen wel terug."

„Mieters!" riep John met ware geestdrift.

„Dank u vriendelijk," zei Alison, maar de majoor haastte zich zo vlug weg, dat hij helemaal niet

merkte hoe koel haar stem klonk.
„Jippie!" juichte John. „Volgens mij zijn wij allemaal een beetje getikt. Wat een idee, dat die man een misdadiger zou kunnen zijn!"
„Zo," snibde Alison, „dus een man die je ijs geeft, bewijst daarmee dat hij een fatsoenlijk mens is."
„Oh nee!" riep John en hij trok

Hij maakte een van de pakjes open. Het bevatte niets anders dan heel gewoon schrijfpapier....

een overdreven ontsteld gezicht. „Zou het misschien vergiftigd zijn? Zou hij zich met één klap van de hele familie Douglas willen ontdoen?"
Daar kon Alisons boosheid niet tegenop. Zij lachte. „John," zei ze, „je bent onverbeterlijk, en daarom zal ik het maar niet proberen."
„Op deze manier krijgen we een echt feestmaal," zei Gordon. „Paps is dol op ijs en als je de majoor gelooft, moet dit iets heel bijzonders zijn."
John had het deksel van de kan gepakt en keek nu gretig naar de inhoud.
„'t Ziet er prima uit," zei hij, „maar voor de zekerheid zal ik het eens proeven."
„Niets daarvan!" protesteerde Alison plagend. „Als het echt vergiftigd is, moeten we er allemaal tegelijk van eten, zodat we allemaal tegelijk de narigheid hebben."
„Nee, lieve zuster. Ik zal vóórproeven. En als ik dan naar de eeuwige jachtvelden ga, richten jullie hier een gedenkteken op voor de jonge held die..." — „Stierf aan het eten van ijs," viel Gordon in. „De lelijke veelvraat."
Zij zochten naar een goed plaatsje om het ijs koel te bewaren, en besloten tenslotte aan mevrouw Grundel te vragen of zij het in haar heerlijk frisse melkerij mochten zetten. Dat deden ze en lang voordat hun ouders konden arriveren, stonden zij bij het begin van de oprijlaan, vlak bij de grote weg, ze op te wachten. Om de tijd te verdrijven verzonnen zij allerlei wilde plannen die zouden worden uitgevoerd als zij zich goed en wel op het Meeuwennest hadden gevestigd. En dit was zo opwindend dat zij er nog druk mee bezig waren toen John waarschuwend zijn hand opstak.
„De auto," riep hij. „Ik herken hem aan het geluid."
En zo was het. Een paar seconden later kwam de auto de hoofdweg af en de kinderen begroetten hun bezoekers met wilde kreten. Hun vader zat achter het stuur met naast hem tante Caroline. Op de achterbank zat mevrouw Douglas met een oude familievriend die zij in vijf jaar niet hadden gezien.
Hoewel Leslie Slater in de normale zin van het woord „volwassen" was, maakte hij op Gordon en Alison helemaal niet die indruk. Zij hadden heerlijke herinneringen aan de tijd dat hij nog altijd zijn vakanties bij hen doorbracht. Voor John, die pas zes jaar was toen Leslie naar het buitenland ging, was hij een soort legende.
Het duurde niet lang of Alison maakte iedereen aan het lachen door te zeggen: „Oh, lieve help! Ik vraag me af of we nu wel genoeg te eten hebben."
„Hee, zoveel eet ik niet!" protesteerde Leslie.
„Tjonge, ja, ik hoop dat er genoeg is," mompelde John die aan het ijs dacht.
Met de kinderen op de treeplanken reed de auto de laan in en kwam voor het huis tot stilstand.
„Zo, dus hier gaan jullie wonen," zei Leslie en hij keek bewonderend om zich heen. „Jammer dat ik geen schoolvakanties meer heb, ik zou me hier best hebben vermaakt!"
Eerst liepen zij tante en Leslie natuurlijk het huis zien en daarna de tuin, de kassen, de boerderij en het kamp. Naarmate zij verder gingen, begon mijnheer Douglas steeds verbaasder te kijken en tenslotte zei hij: „Waar zijn de huisbewaarders? De tuin ziet er niet naar uit dat er veel aan gedaan is sinds ik hier de laatste keer ben geweest."
„Aha!" zei John. „Ja, paps, er zijn hier duistere gehelmen."
Mijnheer Douglas wendde zich tot Alison. „Is dat gewoon maar iets nieuws van John," vroeg hij, „of is er werkelijk iets aan de hand?"
„Wij denken van wel, vader. Ik bedoel, dat er iets vreemds is hier."
„Toch geen kattekwaad uitgehaald?" — „Alsof wij dat kunnen!" Dat was John natuurlijk.

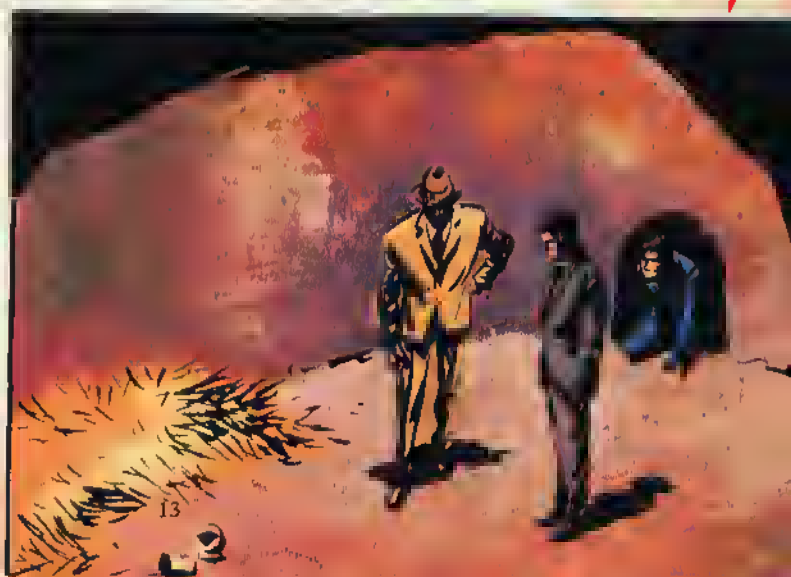

... zo kwamen zij in 'n onderaards vertrek dat volkomen droog en vrij was...

„Ga jij nu maar even naar de boerderij en vraag mevrouw Grundel of ze ons een paar borden, messen, vorken en lepels wil lenen. Leg haar maar uit dat wij twee gasten hebben op wie wij niet hadden gerekend...." — „Niet nodig," zei moeder. „Wij hebben genoeg etenswaar en bestek meegebracht." Allson keek een beetje teleurgesteld. Zij was echt trots op de maaltijd die zij had klaargemaakt, maar van de andere kant was zij er lang niet zeker van dat er voor iedereen genoeg was geweest. Nu was er eten in overvloed. Het geheim van het ijs werd natuurlijk zo lang mogelijk bewaard, omdat het 'n echte verrassing moest zijn. Terwijl zij aten, vroeg vader wat er was gebeurd en om het hardst vertelden de kinderen wat zij hadden beleefd. Veel zei hij niet, maar zo nu en dan stelde hij een vraag, totdat zij vertelden over de mannen die de kamers hadden opgemeten, wanden hadden onderzocht en planken omhoog getrokken. Toen begon hij onbedaarlijk te lachen. „Oh, wat een speurders zijn jullie," zei hij, de tranen uit zijn ogen vegend. „Jullie hebben je blij gemaakt met een dooie mus. Of liever gezegd: bang gemaakt om een doole mus."

„Dooie mus!" barstte Gordon verontwaardigd los. „Vader, we hebben ze zelf gezien!" — „Dat neem ik aan," zei zijn vader. „Maar die mannen had ik gestuurd!"

„Dus wist u dat er ergens een schat verborgen was?" vroeg John, die helemaal opleefde. — „Welnee. Maar die mannen moesten mij vertellen wat het mij zou kosten om in het huis elektriciteit te laten aanleggen. Nou, wat zeg je daarvan?"

„Niets," antwoordde Gordon prompt. „Maar wat zegt u van het geheime kamertje, van de verdwijning van de Brimley's en het hol in het bos?" Mijnheer Douglas was plotseling weer ernstig. „Daar zeg ik ook nog niets van," zei hij. „Ik wil dat geheime kamertje en dat hol eerst zelf eens bekijken vanmiddag."

Het moment voor de traktatie van de majoor was gekomen en Gordon ging het halen. Toen het deksel van de kan ging, stegen er ware jubelkreten op! „Lieve help," zei moeder, toen zij hoorde wie de schenker was, „die majoor lijkt me een aardige man." — „Maar wel een beetje vreemd," zei Leslie droog.

... zagen ze een stenen trap die in de duisternis afdaalde ...

Omdat John de meeste avonturen had beleefd en de geheime kamer had ontdekt, was hij die middag gids. De jongens haalden de ladder, zetten hem neer bij het geheime luik en deden dat open. John ging als eerste naar boven, maar in plaats van direct de kamer in te klimmen, bleef hij staan en slaakte een verbaasde kreet. „Wat is er?" vroeg mijnheer Douglas. — „Kom maar kijken," zei John.

Geen wonder dat hij verbaasd was geweest. Alle kisten en pakken waren er weer alsof ze nooit waren weggeweest. „Maar dat is idioot!" riep Gordon. „De laatste keer dat we hier waren, was deze kamer absoluut leeg."

„Misschien lijkt dat alleen maar zo," merkte zijn vader rustig op. „Ik denk dat ik een van die pakken maar eens open maak." Hij verbrak met een mes het kleine stukje lood dat het ijzerdraad bij elkaar hield. Het ijzerdraad trok hij voorzichtig van elkaar en legde het naast zich neer. Hij verwijderde het bruine pakpapier, zodat een houten kistje zichtbaar werd. Toen dat open was, werd hun nieuwsgierigheid nóg niet bevredigd: er lagen acht kleine pakjes in, gewikkeld in groen papier. Mijnheer Douglas bekeek ze stuk voor stuk, zodat de anderen bijna gingen springen van ongeduld. Maar tenslotte maakte hij een van de pakjes toch open. Het bevatte niets anders dan gewoon wit schrijfpapier....

„Maar dat is toch al te gek!" protesteerde Gordon, teleurgesteld omdat er zo'n tam einde aan hun speurtocht gekomen was. „Waarom zoveel geheimzinnigheid om gewoon schrijfpapier? Dat noem ik krankzinnig!"

„Misschien toch niet zo krankzinnig als je denkt," zei Leslie en hij keek vader recht in de ogen. Mijnheer Douglas gaf geen antwoord, maar begon het schrijfpapier weer in te pakken. Toen de kist er weer net zo uitzag als zij hem hadden gevonden, gaf hij het sein om weer naar beneden te gaan. En op een toon die geen tegenspraak duldde, voegde hij er aan toe: „En denk eraan, kinderen, dat jullie hier niet meer komen voordat ikzelf toestemming geef."

Gordon en Allson legden zich onder mopperen bij dat bevel neer, en na een zwak protest beloofde ook John gehoorzaamheid. Toen gingen zij met z'n allen op zoek naar de verborgen toegangsdeur tot het hol waar John opgesloten had gezeten. Een half uur lang klopte iedereen op de wanden, maar het hielp allemaal niets en tenslotte gaf mijnheer Douglas het op. „Laat maar," zei hij. „Ik ken een man die in dit soort dingen een expert is. Ik zal vragen of hij hier komt om de verborgen veer, of wat 't dan ook is, te zoeken."

Nauwelijks was hij uitgesproken, toen een deel van de wand weggleed en een opening zichtbaar werd. „Hoe ter wereld..?" begon tante Caroline. Mevrouw Douglas glimlachte. „Ik heb het gedaan," zei ze. „Maar...."

Niemand luisterde naar haar, want iedereen wilde zo gauw mogelijk naar binnen om de gang te zien die naar de kamer leidde waarin John zo'n afschuwelijke nacht had doorgebracht. Zij gingen er doorheen en kwamen tenslotte op de muur van de schuur uit. Er was geen ladder binnen bereik om naar beneden te klimmen, maar John die daar al eerder was geweest, zei: „U kunt u gemakkelijk laten vallen, moeder".

„Nee, dank je wel, zeg! Ik ga liever gewoon terug."

Toen zij weer in het huis waren, stelde Leslie voor, een stukje hout tussen de deur te zetten. Maar mijnheer Douglas voelde daar niet voor. „Nee," zei hij, „laat hem maar dicht. Tenslotte weten we nu hoe hij los moet."

Toen vroeg moeder: „Zouden jullie ons nu eens het hol in Smokkelaars Woud willen laten zien? Misschien kan vader ons een stuk op weg brengen in de auto."

„Tot uw dienst, sergeant!" grapte vader. „Ga allemaal maar aan boord."

Vader bracht hen met de auto halverwege de laan en daar wrongen zij zich door de dichte heg. Het was lastig lopen, heuvelopwaarts, maar zelfs moeder en tante Caroline speelden het klaar. Toen zij de rand van het bos hadden bereikt, stelde Gordon zich aan het hoofd van het groepje op. Zij hadden lantaarns meegenomen en weldra bogen zij de struiken opzij en verlichtten zij de ingang van het donkere hol. Leslie en vader kropen als eersten naar binnen, daarna volgden de twee jongens. Ditmaal zagen zij heel wat meer dan de eerste keer. Nadat zij het stuk overhangende rots hadden gepasseerd, gingen zij vrij steil naar beneden en kwamen in een onderaards vertrek dat volkomen droog en vrij fris was. Er lagen twee bossen stro op de grond die erult zagen alsof er niet lang geleden mensen op hadden geslapen. Er lagen lege conservenblikjes en schillen van frult op de vloer. Dit was inderdaad een geheime schuilplaats!

John schopte tegen lets aan en keek omlaag om te zien waarover hij bijna gestruikeld was en met 'n kreet liet hij zich toen op zijn knieën vallen. En nu bleek dat hij bijna was gevallen over een zware ijzeren ring die in een luik in de vloer zat. „Kijk eens!" riep hij. Het kostte Leslie en mijnheer Douglas weinig moeite om het luik op te lichten en meteen liet iedereen zijn lantaarn in het gat schijnen. In stomme verbazing keken de kinderen naar de treden van een stenen trap die in de duisternis afdaalde.

Waar voert de geheimzinnige stenen trap van het Smokkelaars Bos naartoe? Naar nieuwe avonturen, die je in de volgende „Donald Duck" kunt lezen.

Weet je weetje!

JIJ EN HET ATOOM

Eeuwenlang hadden de alchimisten tevergeefs geprobeerd goedkope metalen in goud om te zetten. Tot men ervan overtuigd raakte dat dit niet kon. Maar uit 't gedrag van radium bleek, dat wel degelijk het ene element in het andere kan veranderen, dat dus uit een bepaald metaal een

ander kan voortkomen. In 1919 kwam de Engelse natuurkundige Rutherford op het idee de splintertjes, die uit de atoomkernen van radium sprongen — die splintertjes waren atoomkernen van helium — te gebruiken als kogels om daarmee andere atoomkernen te raken. Hij hoopte dat er dan een verandering in die atoomkernen zou ontstaan en dat hij op die manier kunstmatig de ene stof in de andere kon omzetten. Natuurlijk wist Rutherford dat zo'n trefkans heel klein was: atomen zijn slechts een miljoenste millimeter groot en de atoomkernen zijn nog eens tienduizend maal zo klein. Hij voelde zich als een jager die op een pikdonkere nacht op overvliegende vogels ging schieten. Maar hij vertrouwde er op dat, als hij een hagel van „kogels" — splinters van radium-kernen — afschoot, hij toch wel eens een voltreffer zou maken. En inderdaad, gemiddeld 1 op de 30000 schoten was raak. Waar bij op schoot? Op de atoomkernen van het gas stikstof. En wat was het resultaat, als zo'n splinter, die zelf een atoomkern van helium vormde, tegen een stikstofkern aanbotste? Dat uit dat tweetal twee nieuwe atoomkernen ontstonden en wel: waterstof en zuurstof!

VLOEIBARE DRIEKLEUR

Maak een glazen buisje, waarin aspirine- of andere tabletten hebben gezeten, goed schoon en vul het buisje tot een derde van z'n hoogte met water. Druppel daarin wat rode inkt of waterverf. Giet vervolgens zoveel slaolie, fietsolie of andere olie in het buisje, dat 't voor tweederde gevuld is. Je zult zien dat de olie en het rood gekleurde water zich niet met elkaar vermengen. Boven op de olie giet je brandspiritus, die je met blauwe inkt of verf nog wat blauwer maakt. Sluit het buisje met een kurk of dopje en je vloeibare driekleur is klaar! Rood-wit-blauw: de kleuren van Nederland, dus een vloeibare Nederlandse vlag, maar.... omgekeerd!
Kun je deze vlag omkeren? Als je het heel langzaam en voorzichtig doet: ja! Eerst lijkt het of de kleuren door elkaar lopen, maar dan zie je dat het blauw weer boven komt en het rood onder. De vlag blijft dus op z'n kop, ook als je het buisje omkeert! Hoe je het buisje ook (langzaam) omkeert, blauw komt altijd boven!
Toch is het wel mogelijk een buisje met een rechtop staande Nederlandse vlag te maken, door namelijk het water blauw te kleuren en de spiritus rood!

HOE WERKT ....EEN FLITSLAMP?

Als het metaal magnesium verbrandt, geeft het een fel wit licht. Daarvan maakte men al meer dan een halve eeuw geleden gebruik om flitsfoto's te maken. Via een lont stak men een hoopje poedervormig magnesium in brand.... De felle witte steekvlam was prachtig voor de foto, maar de rook.... daarvan moesten de mensen hoesten!

Tegenwoordig maken we flitsfoto's met kleine, handige en ook goedkope lampjes. Daarin zit een gloeidraadje, dat bedekt is met een zeer brandbare pasta. Verder bevinden zich in de glazen ballon dunne draden: een samenstelling van aluminium en magnesium. De glazen ballon is niet gevuld met lucht, maar met zuivere zuurstof.
Vloeit er een elektrisch stroompje door het gloeidraadje, dan gaat het gloeien en ontvlamt de pasta, die op zijn beurt de aluminium-magnesiumdraden doet ontbranden.
Mede dank zij de zuurstof verbranden de draden in ongeveer 1/40ste seconde en ontstaat een lichtflits, die op een paar meter afstand even sterk verlicht als de zon. De binnen- en buitenkant van de glazen ballon is bedekt met een laagje doorzichtige lak.
Dit is om breuk van de glazen ballon en uit elkaar springen te voorkomen.
Stroomt namelijk door een barst in die ballon lucht in het lampje, dan zou het uit elkaar ploffen.
Voor alle zekerheid zijn de flitslampjes nog voorzien van een „veiligheidsstip", 'n blauw vlekje van cobaltzout, dat rood wordt als er lucht in het lampje komt.
Zie je dus een flitslamp met een rode stip, gebruik hem dan niet, maar geef hem terug aan de winkelier.
Dank zij de veiligheidsstip en de laagjes lak kun je met de moderne flitslampen volkomen veilig werken en kun je onder de moeilijkste omstandigheden, bijvoorbeeld bij een kampvuur of een nachtelijke tocht door de bossen, toch nog prachtige foto's maken!

MAAK ZELF ..... AARDAPPELMEEL

Schil een paar grote aardappelen en rasp ze met een grote rasp, zodat je een papperig spul krijgt, dat men pulp noemt. Doe deze pulp in een schone zakdoek of andere doek, vouw die doek dicht zodat er geen pulp uit kan en dompel de doek met inhoud onder in een kom of teiltje water. Trek de doek met inhoud er uit, knijp hem stevig uit, dompel hem dan weer in het water, haal hem er weer uit en knijp hem opnieuw uit en herhaal dit verscheidene malen, waarbij je de doek met inhoud iedere keer flink uitknijpt. Je zult dan zien dat het water in de kom melkachtig wordt. Laat nu de kom 'n minuut of vijf bewegingloos staan. Op de bodem zal zich dan geleidelijk aan een wit poeder afzetten. Giet vervolgens het water heel voorzichtig af, zodat het nog vochtige poeder ochterblijft. Door dit in de zon of boven een kachel te laten drogen, krijg je prachtig en heel zuiver aardappelmeel, dat eigenlijk hetzelfde is als.... stijfsel!

ALLEEN OP DE WERELD

door Hector Malot

(9)
RÉMI, EEN VONDELING, IS DOOR ZIJN PLEEGVADER BARBERIN VERKOCHT AAN EEN RONDTREKKEND MUZIKANT, SIGNOR VITALIS. NA DIENS DOOD GAAT HIJ MET ZIJN VRIEND MATTIA OP ZOEK NAAR ZIJN ECHTE OUDERS, DIE ERGENS IN ENGELAND MOETEN WONEN... HIJ WEET ECHTER NIET ONDER WELKE VREEMDE OMSTANDIGHEDEN HIJ AAN DE BARBERINS WERD TOEVERTROUWD...

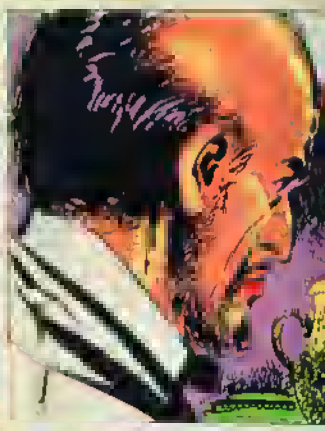

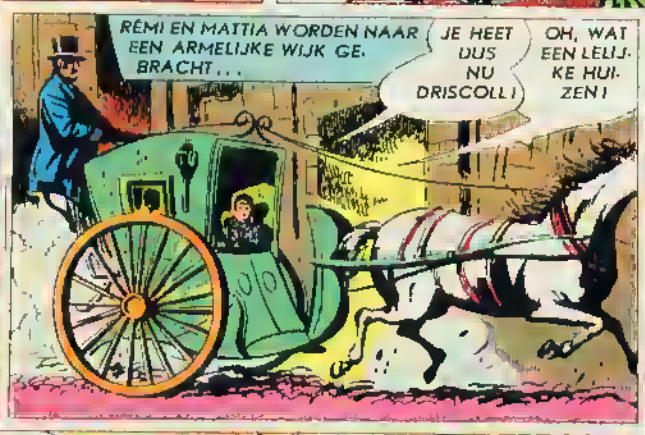

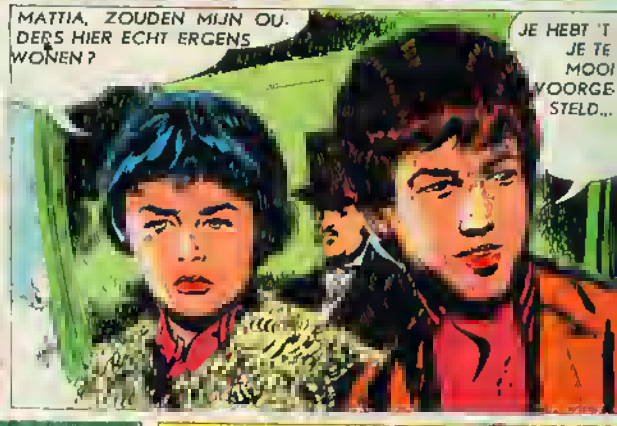

Naar het bij de uitgeverij V. A. Kramers, Den Haag, verschenen kinderboek: Alleen op de Wereld

WALT DISNEY'S

Mickey Mouse

en

OMA DUCK'S DIERENTUIN

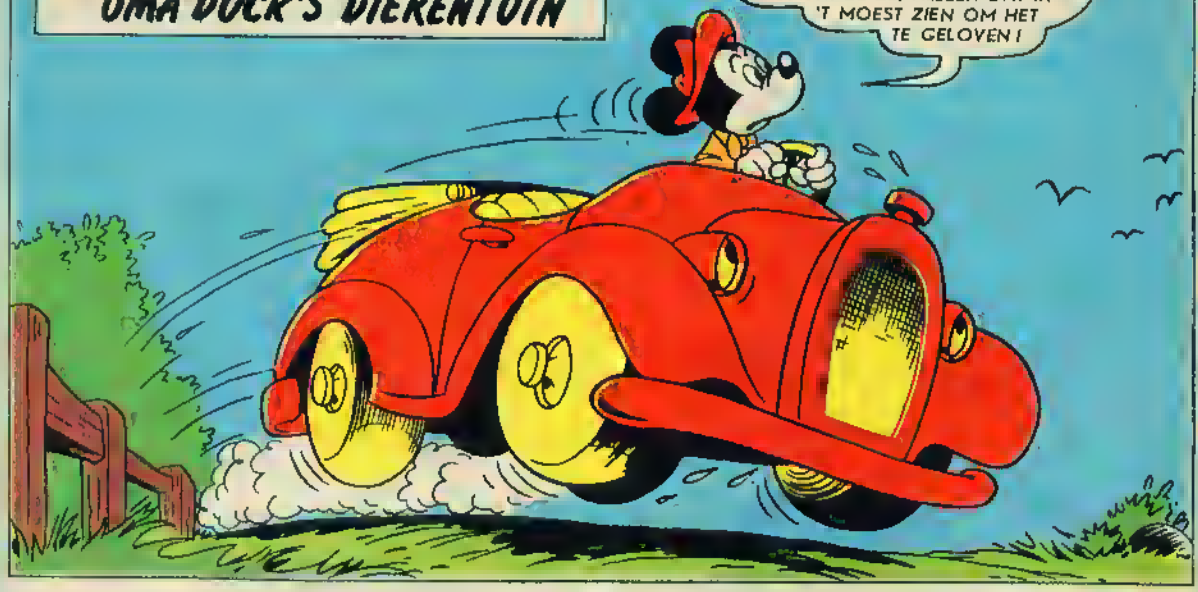

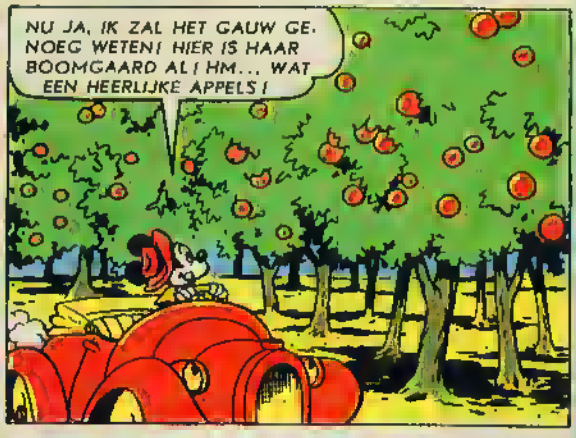

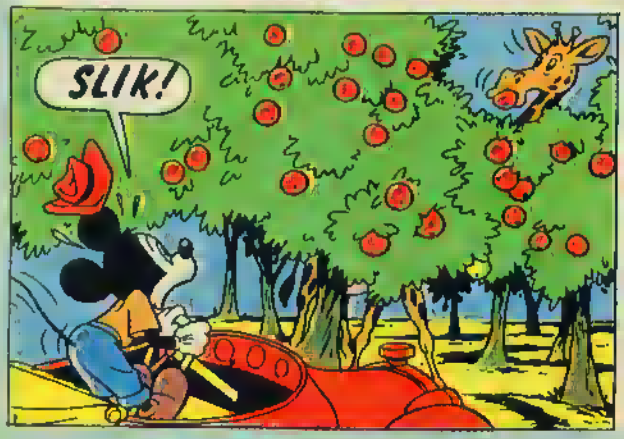

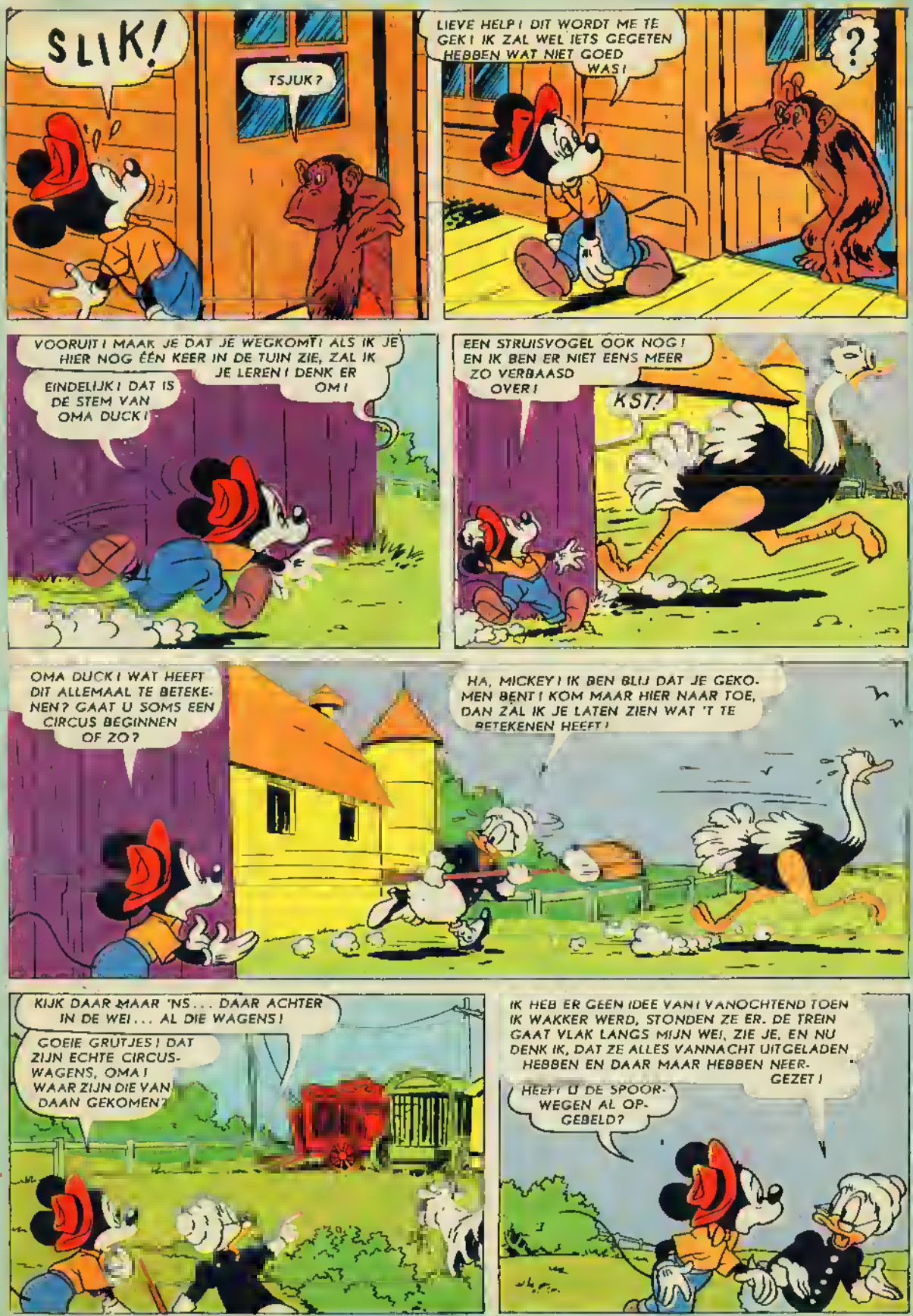
SLIK!
TSJUK?
LIEVE HELP! DIT WORDT ME TE GEK! IK ZAL WEL IETS GEGETEN HEBBEN WAT NIET GOED WAS!
?
VOORUIT! MAAK JE DAT JE WEGKOMT! ALS IK JE HIER NOG ÉÉN KEER IN DE TUIN ZIE, ZAL IK JE LEREN! DENK ER OM!
EINDELIJK! DAT IS DE STEM VAN OMA DUCK!
EEN STRUISVOGEL OOK NOG! EN IK BEN ER NIET EENS MEER ZO VERBAASD OVER!
KST!
OMA DUCK! WAT HEEFT DIT ALLEMAAL TE BETEKENEN? GAAT U SOMS EEN CIRCUS BEGINNEN OF ZO?
HA, MICKEY! IK BEN BLIJ DAT JE GEKOMEN BENT! KOM MAAR HIER NAAR TOE, DAN ZAL IK JE LATEN ZIEN WAT 'T TE BETEKENEN HEEFT!
KIJK DAAR MAAR 'NS... DAAR ACHTER IN DE WEI... AL DIE WAGENS!
GOEIE GRUTJES! DAT ZIJN ECHTE CIRCUSWAGENS, OMA! WAAR ZIJN DIE VAN DAAN GEKOMEN?
IK HEB ER GEEN IDEE VAN! VANOCHTEND TOEN IK WAKKER WERD, STONDEN ZE ER. DE TREIN GAAT VLAK LANGS MIJN WEI, ZIE JE, EN NU DENK IK, DAT ZE ALLES VANNACHT UITGELADEN HEBBEN EN DAAR MAAR HEBBEN NEERGEZET!
HEEFT U DE SPOORWEGEN AL OPGEBELD?

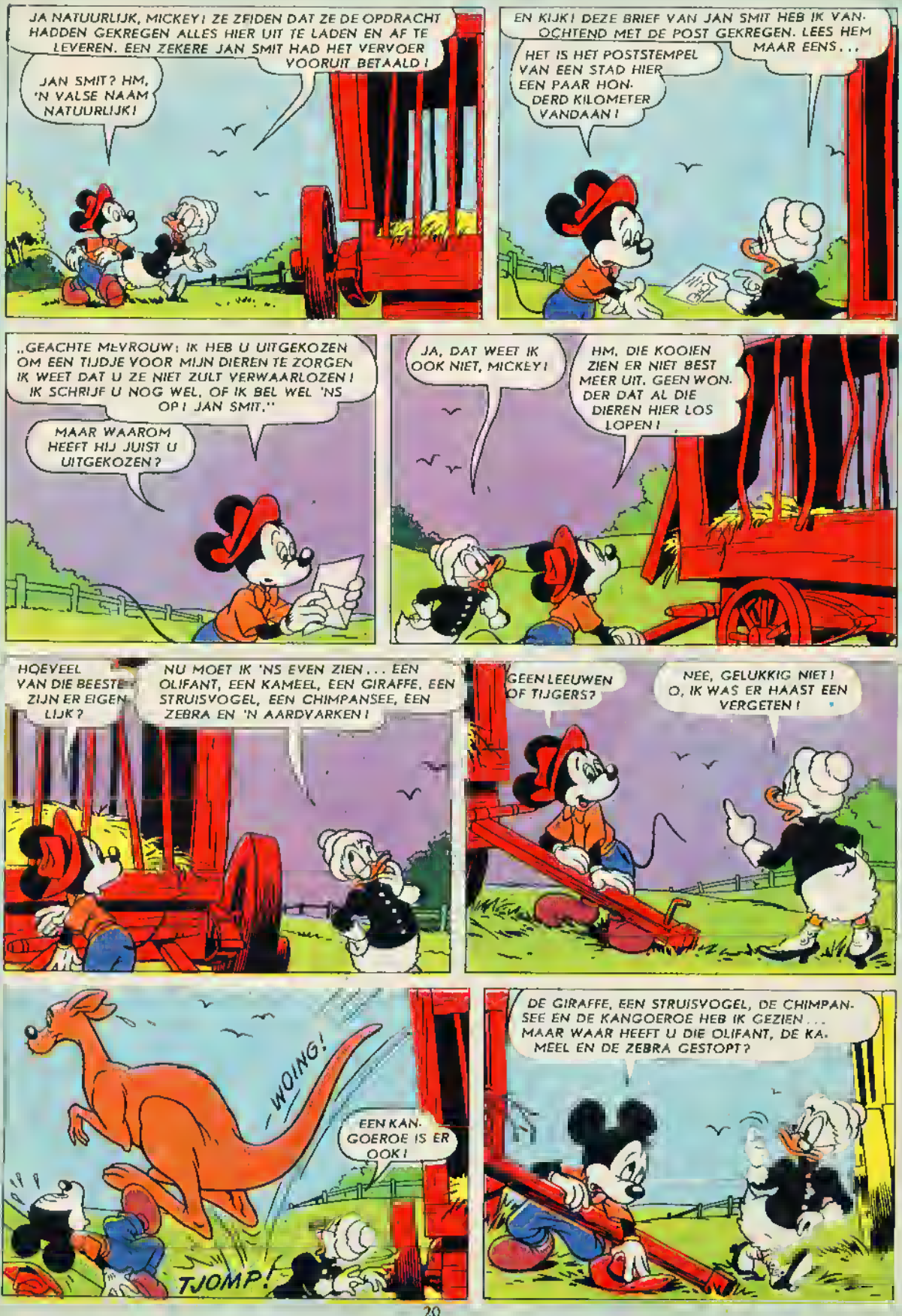
JA NATUURLIJK, MICKEY! ZE ZFIDEN DAT ZE DE OPDRACHT HADDEN GEKREGEN ALLES HIER UIT TE LADEN EN AF TE LEVEREN. EEN ZEKERE JAN SMIT HAD HET VERVOER VOORUIT BETAALD!
JAN SMIT? HM, 'N VALSE NAAM NATUURLIJK!
EN KIJK! DEZE BRIEF VAN JAN SMIT HEB IK VANOCHTEND MET DE POST GEKREGEN. LEES HEM MAAR EENS...
HET IS HET POSTSTEMPEL VAN EEN STAD HIER EEN PAAR HONDERD KILOMETER VANDAAN!
„GEACHTE MEVROUW: IK HEB U UITGEKOZEN OM EEN TIJDJE VOOR MIJN DIEREN TE ZORGEN IK WEET DAT U ZE NIET ZULT VERWAARLOZEN! IK SCHRIJF U NOG WEL, OF IK BEL WEL 'NS OP! JAN SMIT."
MAAR WAAROM HEEFT HIJ JUIST U UITGEKOZEN?
JA, DAT WEET IK OOK NIET, MICKEY!
HM, DIE KOOIEN ZIEN ER NIET BEST MEER UIT. GEEN WONDER DAT AL DIE DIEREN HIER LOS LOPEN!
HOEVEEL VAN DIE BEESTEN ZIJN ER EIGENLIJK?
NU MOET IK 'NS EVEN ZIEN... EEN OLIFANT, EEN KAMEEL, EEN GIRAFFE, EEN STRUISVOGEL, EEN CHIMPANSEE, EEN ZEBRA EN 'N AARDVARKEN!
GEEN LEEUWEN OF TIJGERS?
NEE, GELUKKIG NIET! O, IK WAS ER HAAST EEN VERGETEN!
WOING!
EEN KANGOEROE IS ER OOK!
TJOMP!
DE GIRAFFE, EEN STRUISVOGEL, DE CHIMPANSEE EN DE KANGOEROE HEB IK GEZIEN... MAAR WAAR HEEFT U DIE OLIFANT, DE KAMEEL EN DE ZEBRA GESTOPT?

KIJK DAAR MAAR 'NS . . . ZE ZIJN M'N HELE HOOIBERG AAN 'T OPETEN!
HM . . .
?
SLOEP!
SMAK!
HAP!

DAT IS NIET ZO EENVOUDIG ALLEMAAL! U KUNT ZE NATUURLIJK MOEILIJK IN 'T BOS LOSLATEN, DAT GAAT NIET!
EN ZE HIER LATEN BLIJVEN KAN OOK NIET . . . ZE KOSTEN ME VEEL TE VEEL AAN VOER!

IK KRIJG OPEENS EEN IDEE, OMA! U LAAT AL DIE BEESTEN GEWOON HIER, MAAR ZOLANG ZE OP DE BOERDERIJ ZIJN, MOETEN ZE HUN EIGEN KOSTJE MAAR VERDIENEN!
H-HOE BEDOEL JE DAT, MICKEY?

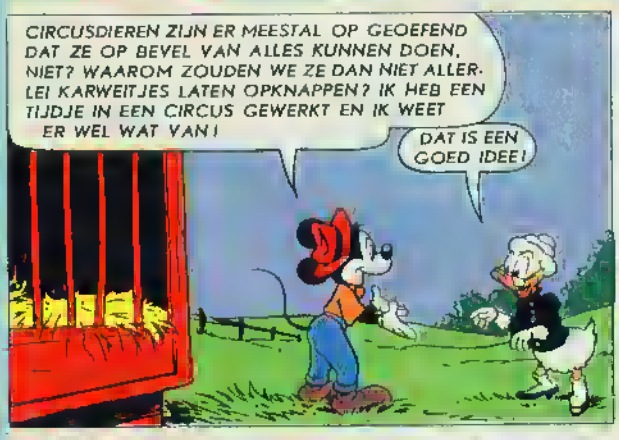
CIRCUSDIEREN ZIJN ER MEESTAL OP GEOEFEND DAT ZE OP BEVEL VAN ALLES KUNNEN DOEN, NIET? WAAROM ZOUDEN WE ZE DAN NIET ALLERLEI KARWEITJES LATEN OPKNAPPEN? IK HEB EEN TIJDJE IN EEN CIRCUS GEWERKT EN IK WEET ER WEL WAT VAN!
DAT IS EEN GOED IDEE!

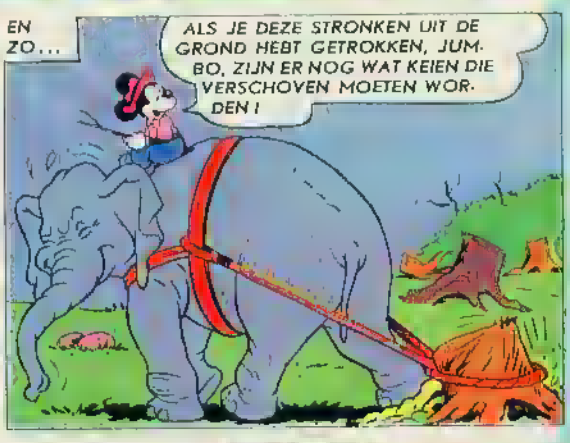
EN ZO . . .
ALS JE DEZE STRONKEN UIT DE GROND HEBT GETROKKEN, JUMBO, ZIJN ER NOG WAT KEIEN DIE VERSCHOVEN MOETEN WORDEN!

OVER DIE KUIL HIER HOEFT U ZICH GEEN ZORGEN MEER TE MAKEN, OMA! OVER EEN HALF UURTJE HEEFT JUMBO HEM HELEMAAL MET ROTSEN OPGEVULD!
MOOI ZO!

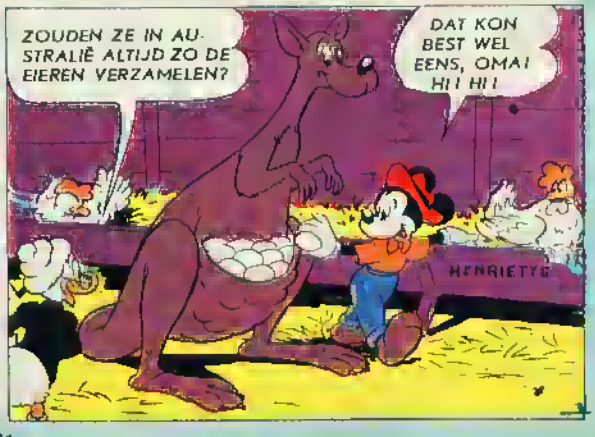
ZOUDEN ZE IN AUSTRALIË ALTIJD ZO DE EIEREN VERZAMELEN?
DAT KON BEST WEL EENS, OMA! HI! HI!
HENRIETTE

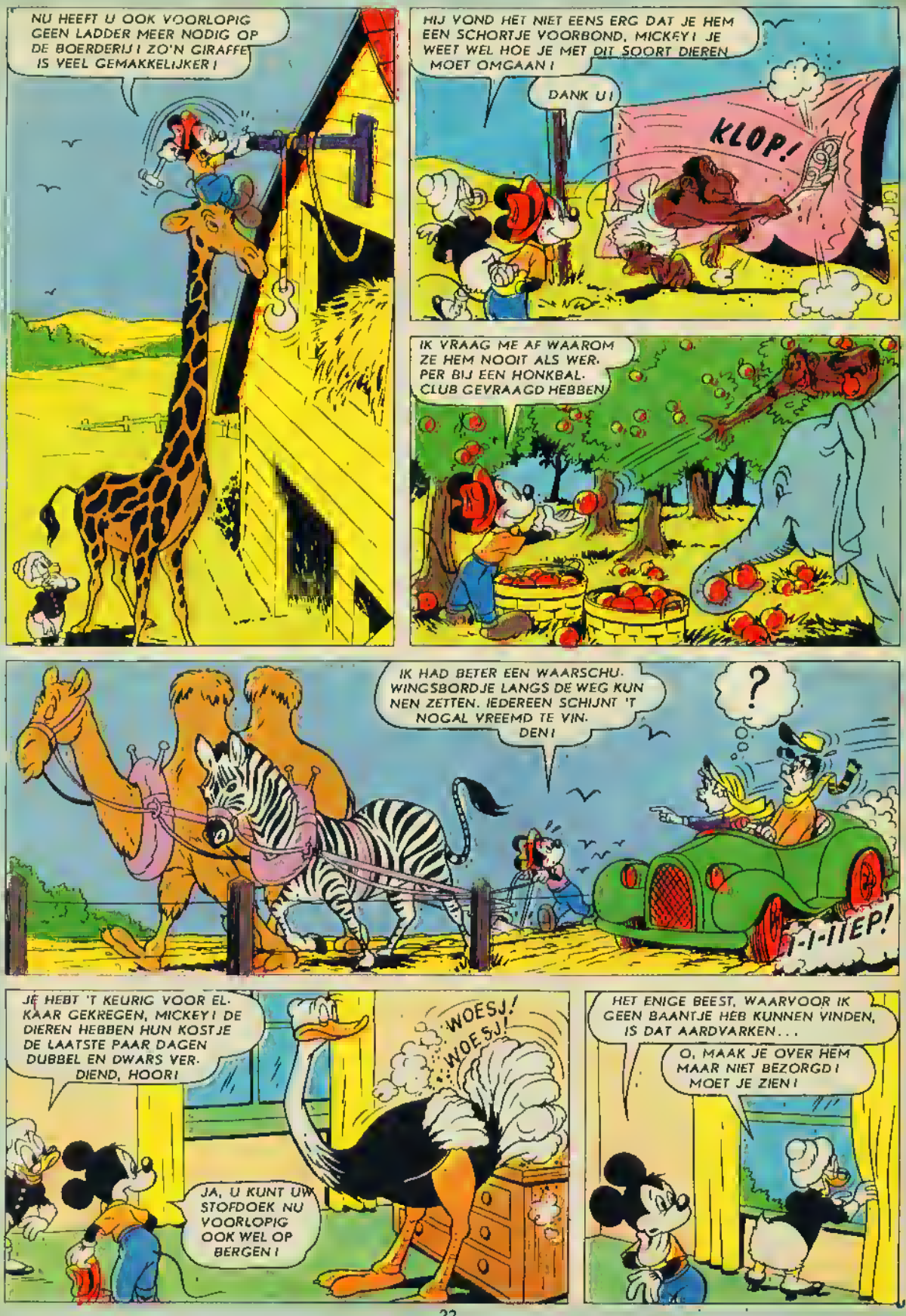
NU HEEFT U OOK VOORLOPIG GEEN LADDER MEER NODIG OP DE BOERDERIJ! ZO'N GIRAFFE IS VEEL GEMAKKELIJKER!
HIJ VOND HET NIET EENS ERG DAT JE HEM EEN SCHORTJE VOORBOND, MICKEY! JE WEET WEL HOE JE MET DIT SOORT DIEREN MOET OMGAAN!
DANK U!
KLOP!
IK VRAAG ME AF WAAROM ZE HEM NOOIT ALS WERPER BIJ EEN HONKBALCLUB GEVRAAGD HEBBEN
IK HAD BETER EEN WAARSCHUWINGSBORDJE LANGS DE WEG KUNNEN ZETTEN. IEDEREEN SCHIJNT 'T NOGAL VREEMD TE VINDEN!
?
I-I-IIEP!
JE HEBT 'T KEURIG VOOR ELKAAR GEKREGEN, MICKEY! DE DIEREN HEBBEN HUN KOSTJE DE LAATSTE PAAR DAGEN DUBBEL EN DWARS VERDIEND, HOOR!
WOESJ! WOESJ!
JA, U KUNT UW STOFDOEK NU VOORLOPIG OOK WEL OPBERGEN!
HET ENIGE BEEST, WAARVOOR IK GEEN BAANTJE HEB KUNNEN VINDEN, IS DAT AARDVARKEN...
O, MAAK JE OVER HEM MAAR NIET BEZORGD! MOET JE ZIEN!

HIJ IS DRUK BEZIG I EEN AARD-VARKEN IS 'N ZUID-AFRIKAANSE MIER-ENETER, WIST JE DAT NIET?
SLURP! SLURP!
DA'S LEUK! HI! HI!

MAAR WAT LATER...
IK VRAAG ME AF WANNEER DIE JAN SMIT NS WAT VAN ZICH ZAL LATEN NOREN! ER ZIJN ZO LANGZAMERHAND GEEN KARWEITJES MEER VOOR DE OLIFANT!

NOG EVENTJES EN DAN IS ER VAN UW NOOIBERG NIET VEEL MEER OVER-GEBLEVEN!
LIEVE HELP! IK ZAL ER WAT HOOI BIJ MOETEN KOPEN!

IK HEB DE CHIMPANSEE MAAR AAN 'T NOUTHAKKEN GEZET OM HEM AAN 'T WERK TE NOUDEN, MAAR VAN-AVOND ZAL HIJ ER WEL MEE KLAAR ZIJN, DENK IK!
WAT MOET HIJ DAN DOEN?

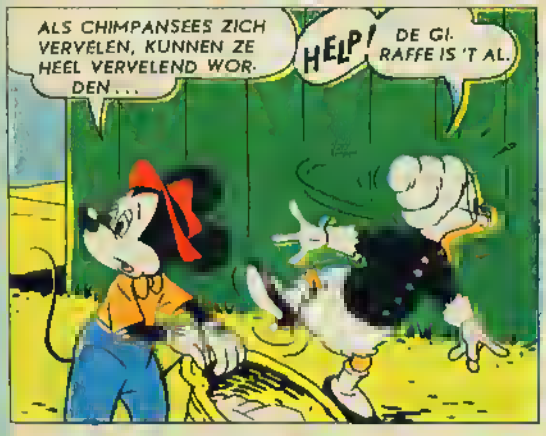
ALS CHIMPANSEES ZICH VERVELEN, KUNNEN ZE HEEL VERVELEND WOR-DEN...
HELP!
DE GI-RAFFE IS 'T AL.

WE HEBBEN DIE SCHUTTING DAAR NEER-GEZET OM DE STRUISVOGEL UIT MIJN TUIN-TJE TE HOUDEN, MAAR WE HEBBEN GEEN REKENIG GEHOUDEN MET DAT LANGNEKKIGE MONSTER!
KSST!

WE ZULLEN ZE ZIEN BE-ZIG TE HOUDEN, EN AN-DERS MOETEN ZE HUN KOOIEN MAAR WEER IN, OMA!
KSSST!

MAAR ZE ETEN ZO VEEL! IK NOUD GEEN CENT OVER OP DIE MANIER! IK WOU DAT DIE JAN SMIT 'NS WAT VAN ZICH LIET HOREN!
WACHT EENS... WAAROM HEB IK DAAR NOU NIET EERDER AAN GE-DACHT!

WE LENEN DE BEESTEN GEWOON UIT AAN BOEREN HIER IN DE BUURT! ZE ZIJN ZO GOED AFGERICHT DAT GEEN ENKELE BOER MOEITE ZAL HEBBEN ZE TE LATEN DOEN WAT HIJ ZEGT!
EN ZO...
ZIET U WEL, MENEER FARMER? HIJ IS FANTASTISCH IN HET UITTREKKEN VAN BOMEN EN STRUIKEN!
MOOI! LAAT 'M MAAR HIER.
VOOR EEN PAAR BANANEN PER DAG HAKT EN ZAAGT HIJ AL UW HOUT EN PLUKT HIJ UW APPELS, MENEER MULLIK!
UK!
LAAT 'M MAAR HIER!
HIJ KAN ALLES MET Z'N KOP ZO HOOG TILLEN ALS U 'T WILT!
SCHITTEREND. IK KAN HEM HEEL GOED GEBRUIKEN!
IK HEB HEM ZO AFGERICHT, DAT HIJ OP EEN TRAP KLIMT ALS HIJ HOGE PLEKJES MOET STOFFEN!
LAAT 'M MAAR HIER!
ZE KUNNEN NET ZOVEEL TREKKEN ALS OSSEN EN ETEN VEEL MINDER!
PRACHTIG! IK ZAL ZE 'NS VOOR M'N HOOIWAGEN PROBEREN!
ZODAT, EVEN LATER...
IK HEB ZE ALLEMAAL ONDER DAK KUNNEN BRENGEN, BEHALVE HET AARDVARKEN, MAAR DAAR MAKEN WE ONS GEEN ZORGEN OVER ZOLANG ER NOG MIEREN ZIJN!
ER ZIJN ER GENOEG HIER!
JE HEBT GEEN IDEE WAT 'N OPLUCHTING DIT VOOR ME IS!
ALS DE DIEREN HUN KARWEITJES OP DE ENE BOERDERIJ GEDAAN HEBBEN STUREN WE ZE NAAR DE VOLGENDE!

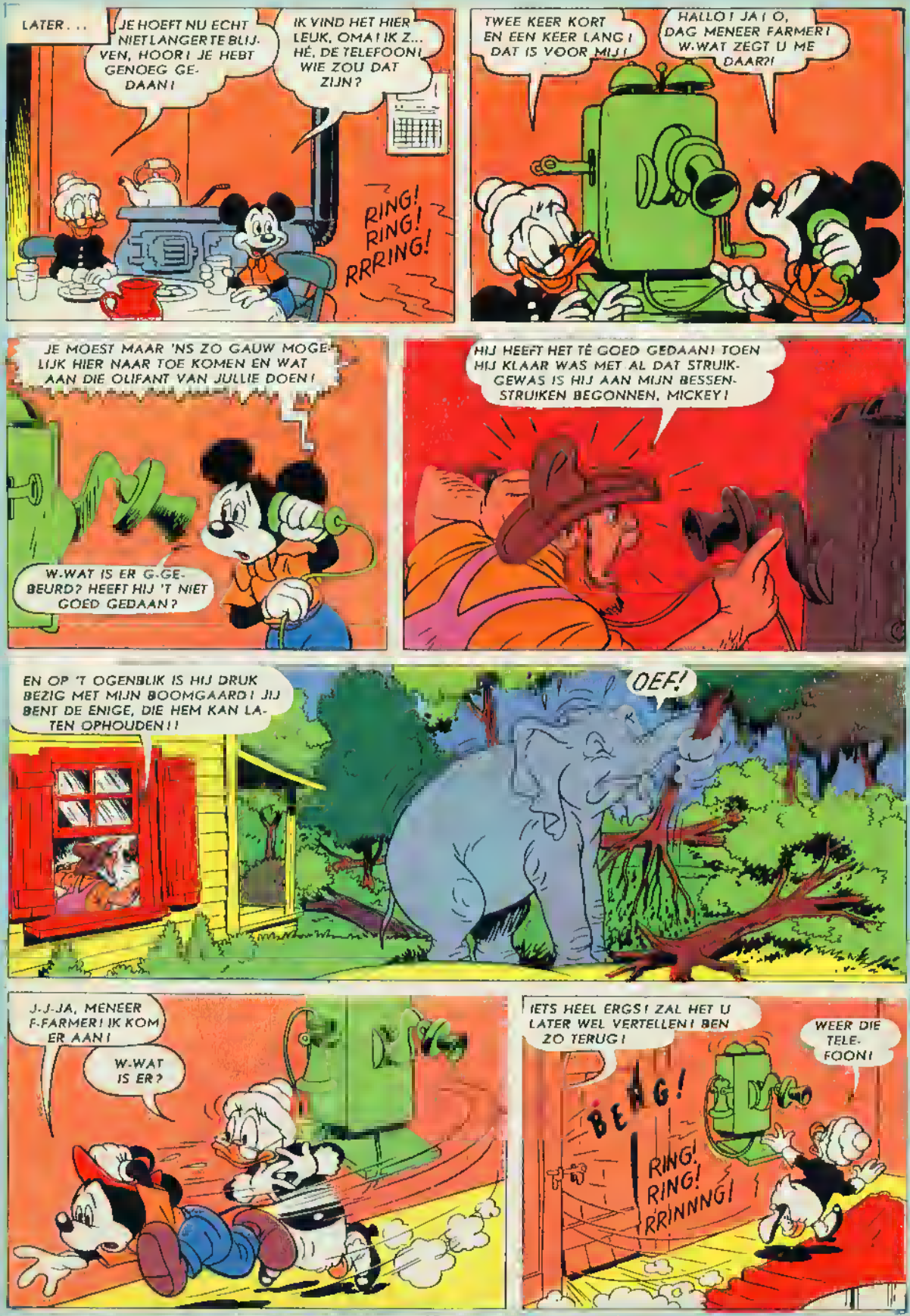
LATER...
JE HOEFT NU ECHT NIET LANGER TE BLIJVEN, HOOR! JE HEBT GENOEG GEDAAN!
IK VIND HET HIER LEUK, OMA! IK Z... HÉ, DE TELEFOON! WIE ZOU DAT ZIJN?
RING! RING! RRRING!
TWEE KEER KORT EN EEN KEER LANG! DAT IS VOOR MIJ!
HALLO! JA! O, DAG MENEER FARMER! W-WAT ZEGT U ME DAAR?!
JE MOEST MAAR 'NS ZO GAUW MOGELIJK HIER NAAR TOE KOMEN EN WAT AAN DIE OLIFANT VAN JULLIE DOEN!
W-WAT IS ER G-GEBEURD? HEEFT HIJ 'T NIET GOED GEDAAN?
HIJ HEEFT HET TÉ GOED GEDAAN! TOEN HIJ KLAAR WAS MET AL DAT STRUIKGEWAS IS HIJ AAN MIJN BESSENSTRUIKEN BEGONNEN, MICKEY!
EN OP 'T OGENBLIK IS HIJ DRUK BEZIG MET MIJN BOOMGAARD! JIJ BENT DE ENIGE, DIE HEM KAN LATEN OPHOUDEN!!
OEF!
J-J-JA, MENEER F-FARMER! IK KOM ER AAN!
W-WAT IS ER?
IETS HEEL ERGS! ZAL HET U LATER WEL VERTELLEN! BEN ZO TERUG!
WEER DIE TELEFOON!
BENG!
RING! RING! RRINNNG!

MICKEY! 'T IS VOOR JOU! DE CHIMPANSEE SCHIJNT DE APPELBOMEN IN DE BOOMGAARD VAN MENEER MULLIK AAN HET HAKKEN TE ZIJN!
DIT IS BESLIST GEEN BESTE DAG VOOR APPEL-BOMEN EN MICKEY MOUSE!
GOEIE GRUTJES! DAAR HEB JE DE MAN, DIE ONZE GIRAFFE WEL KON GEBRUIKEN!
HÉ, JIJ! IK HEB DE GIRAFFE BALEN HOOI OP MIJN HOOIZOLDER LATEN STOUWEN, MAAR DAT VERVELENDE B...
IK WEET 'T AL! U KON HEM NIET LATEN OPHOUDEN EN NU LIGT DE HELE TWEEDE VERDIEPING VAN UW BOERDERIJ VOL MET HOOI, NIET?
H-HOE WIST H-HIJ DAT?!
EEN KWARTIERTJE DAARNA...
FIJN, DAT JE ZE HEBT KUNNEN LATEN OPHOUDEN!
NOG NIEUWS OVER DE ANDERE DIEREN?
JA NOU! DE KAMEEL EN DE ZEBRA WAREN DE HOOIWAGEN VAN MENEER ZADEL AAN 'T TREKKEN EN HIJ KON ZE NIET LATEN STOPPEN! HIJ BELDE OP UIT HET BUITENLAND!
DAT IS NIET ZO MOOI! EN DE STRUIS?
O, DIE HEEFT WAT VAN HET NAMAAKFRUIT VAN MEVROUW PLUM GEGETEN... IS VRESELIJK KWAAD GEWORDEN EN HEEFT HAAR HELE SERVIES GEBROKEN...
VAN HET AARDVARKEN HEBBEN WE TENMINSTE GEEN LAST GEHAD, OM...
KREKS
LIEVE HELP! WAT GEBEURT DAAR IN VREDESNAAM?
HM, IK HEB TE VLUG GESPROKEN. ER WAREN ZEKER GEEN MIEREN MEER!
SLURP! SLURP!

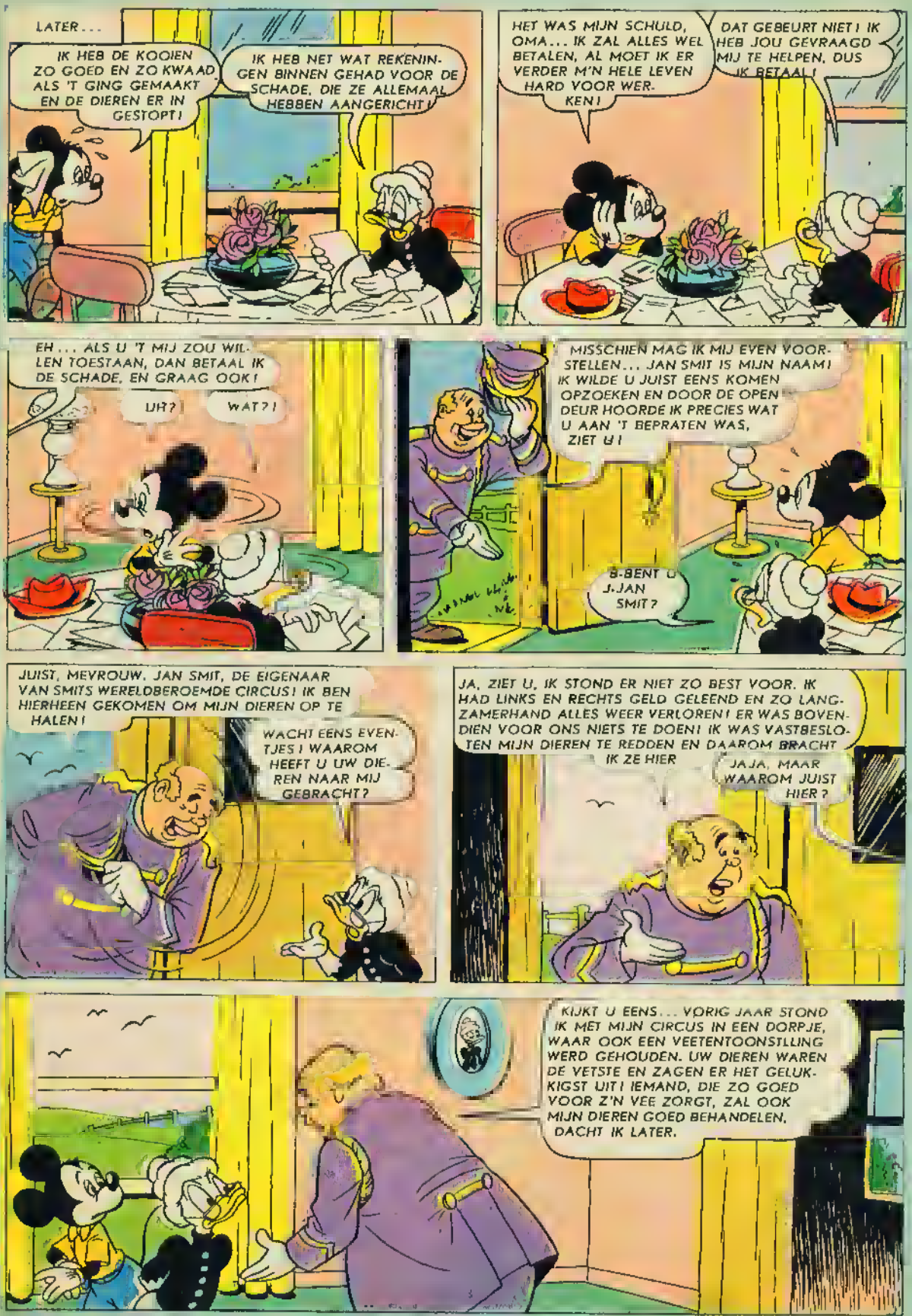
LATER...
IK HEB DE KOOIEN ZO GOED EN ZO KWAAD ALS 'T GING GEMAAKT EN DE DIEREN ER IN GESTOPT!
IK HEB NET WAT REKENINGEN BINNEN GEHAD VOOR DE SCHADE, DIE ZE ALLEMAAL HEBBEN AANGERICHT!
HET WAS MIJN SCHULD, OMA... IK ZAL ALLES WEL BETALEN, AL MOET IK ER VERDER M'N HELE LEVEN HARD VOOR WERKEN!
DAT GEBEURT NIET! IK HEB JOU GEVRAAGD MIJ TE HELPEN, DUS IK BETAAL!
EH... ALS U 'T MIJ ZOU WILLEN TOESTAAN, DAN BETAAL IK DE SCHADE, EN GRAAG OOK!
UH?
WAT?!
MISSCHIEN MAG IK MIJ EVEN VOORSTELLEN... JAN SMIT IS MIJN NAAM! IK WILDE U JUIST EENS KOMEN OPZOEKEN EN DOOR DE OPEN DEUR HOORDE IK PRECIES WAT U AAN 'T BEPRATEN WAS, ZIET U!
B-BENT U J.JAN SMIT?
JUIST, MEVROUW. JAN SMIT, DE EIGENAAR VAN SMITS WERELDBEROEMDE CIRCUS! IK BEN HIERHEEN GEKOMEN OM MIJN DIEREN OP TE HALEN!
WACHT EENS EVENTJES! WAAROM HEEFT U UW DIEREN NAAR MIJ GEBRACHT?
JA, ZIET U, IK STOND ER NIET ZO BEST VOOR. IK HAD LINKS EN RECHTS GELD GELEEND EN ZO LANGZAMERHAND ALLES WEER VERLOREN! ER WAS BOVENDIEN VOOR ONS NIETS TE DOEN! IK WAS VASTBESLOTEN MIJN DIEREN TE REDDEN EN DAAROM BRACHT IK ZE HIER
JAJA, MAAR WAAROM JUIST HIER?
KIJKT U EENS... VORIG JAAR STOND IK MET MIJN CIRCUS IN EEN DORPJE, WAAR OOK EEN VEETENTOONSTELLING WERD GEHOUDEN. UW DIEREN WAREN DE VETSTE EN ZAGEN ER HET GELUKKIGST UIT! IEMAND, DIE ZO GOED VOOR Z'N VEE ZORGT, ZAL OOK MIJN DIEREN GOED BEHANDELEN, DACHT IK LATER.

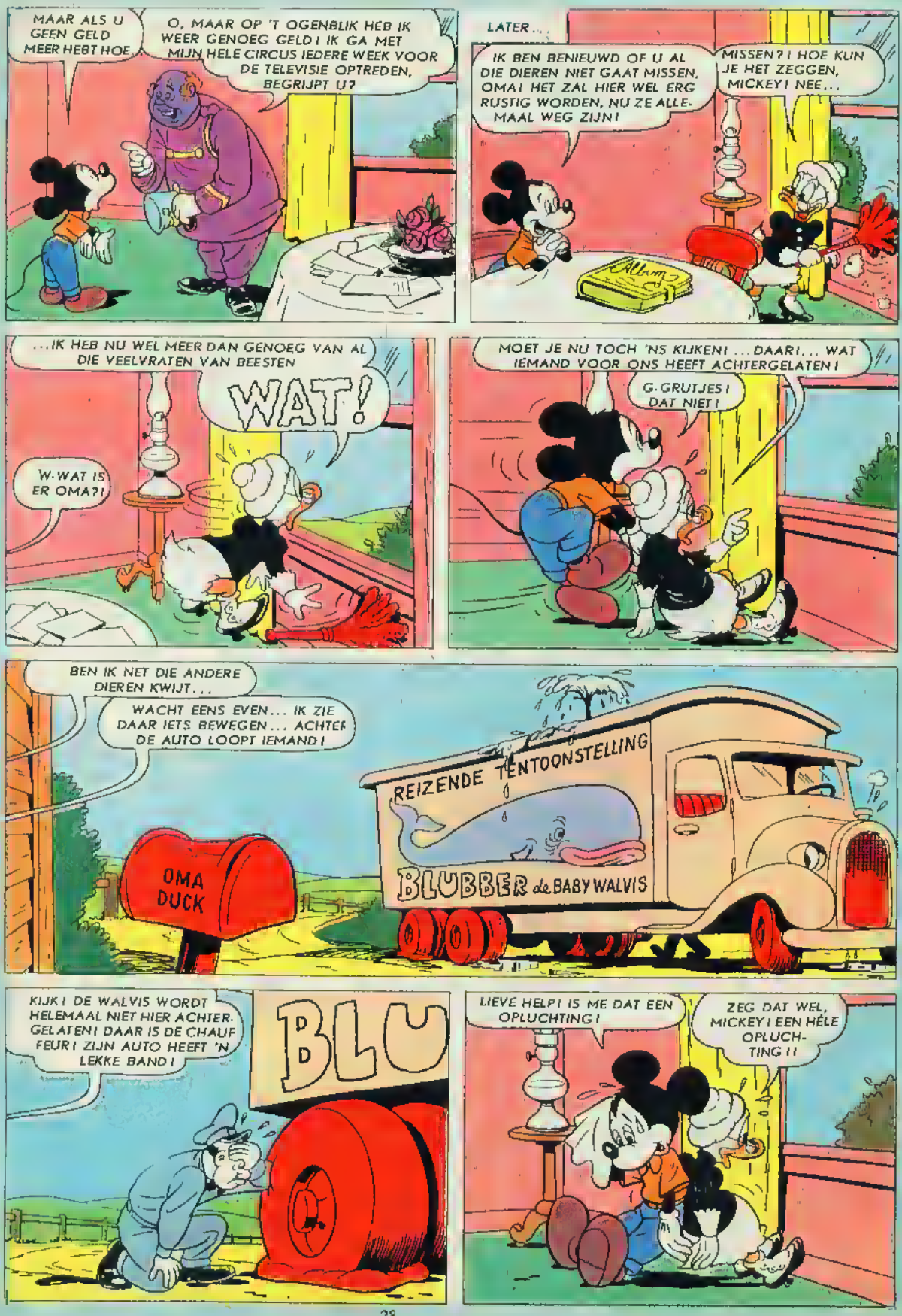
MAAR ALS U GEEN GELD MEER HEBT HOE...
O, MAAR OP 'T OGENBLIK HEB IK WEER GENOEG GELD! IK GA MET MIJN HELE CIRCUS IEDERE WEEK VOOR DE TELEVISIE OPTREDEN, BEGRIJPT U?
LATER...
IK BEN BENIEUWD OF U AL DIE DIEREN NIET GAAT MISSEN, OMA! HET ZAL HIER WEL ERG RUSTIG WORDEN, NU ZE ALLEMAAL WEG ZIJN!
MISSEN?! HOE KUN JE HET ZEGGEN, MICKEY! NEE...
...IK HEB NU WEL MEER DAN GENOEG VAN AL DIE VEELVRATEN VAN BEESTEN
WAT!
W-WAT IS ER OMA?!
MOET JE NU TOCH 'NS KIJKEN! ...DAAR!... WAT IEMAND VOOR ONS HEEFT ACHTERGELATEN!
G-GRUTJES! DAT NIET!
BEN IK NET DIE ANDERE DIEREN KWIJT...
WACHT EENS EVEN... IK ZIE DAAR IETS BEWEGEN... ACHTER DE AUTO LOOPT IEMAND!
OMA DUCK
REIZENDE TENTOONSTELLING
BLUBBER de BABY WALVIS
KIJK! DE WALVIS WORDT HELEMAAL NIET HIER ACHTERGELATEN! DAAR IS DE CHAUFFEUR! ZIJN AUTO HEEFT 'N LEKKE BAND!
BLU
LIEVE HELP! IS ME DAT EEN OPLUCHTING!
ZEG DAT WEL, MICKEY! EEN HÉLE OPLUCHTING!!

TOM POES
EN
DE DIEF VAN DAGBAD

DE MARSKRAMER MET DE WONDERMARS, DIE ZICH DE DIEF VAN DAGBAD NOEMDE, WAS MET HEER BOMMEL EN TOM POES TERECHT GEKOMEN IN DE GEHEIME KELDER ONDER HET PALEIS VAN TOVENAAR OLAF. ZE VONDEN DAAR ALLERLEI TOVERMIDDELEN VAN DE SCHURKACHTIGE OLAF, MAAR DE INGANG VAN DE KELDER WAS ACHTER HEN DICHTGEKLAPT . . .

GEEN ANGST, WE KOMEN HIER UIT! ALS IK MAAR EERST ALLES IN MIJN MARS GEDAAN HEB . . .

MAAR HOE KOMEN WE ER UIT?

GEDULD, EDELE HEREN. LET MAAR OP!

HÉ!!! DE MARS WORDT STEEDS GROTER!

DE MARS WORDT GROTER ALS ER MEER INKOMT! DAAROM MOETEN OOK WIJ ER IN . . . KOM VLUG!

WIJ?!! MOET IK OOK IN DIE DOOS?

LATEN WE MAAR DOEN WAT HIJ ZEGT, HEER OLLIE!

TOEN HEER BOMMEL ZIJN FORSE TORS OVER DE RAND HAD HEENGEWERKT, WERDEN DE AFMETINGEN VAN DE MARS PARDOES VERDUBBELD . . .

ZE ZIJN IN DE GEHEIME KELDER! DAAR KOMEN ZE NOOIT MEER UIT!
HA HA!!
INTUSSEN HEEFT OLAF DE TOVENAAR HUN SCHUILPLAATS MET EEN WICHELROEDE OPGESPOORD...

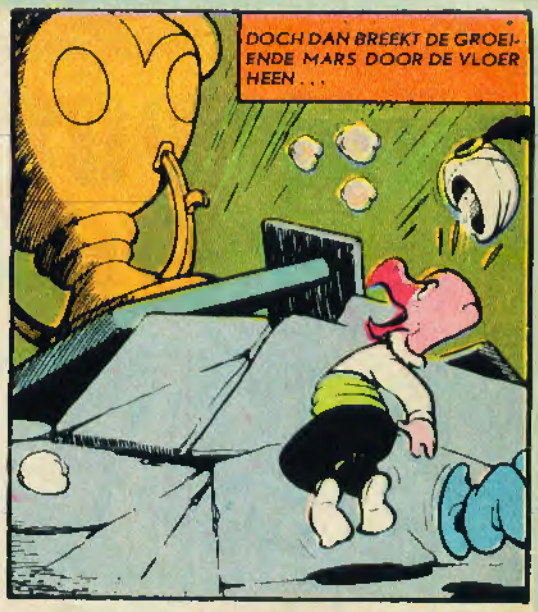
DOCH DAN BREEKT DE GROEIENDE MARS DOOR DE VLOER HEEN...

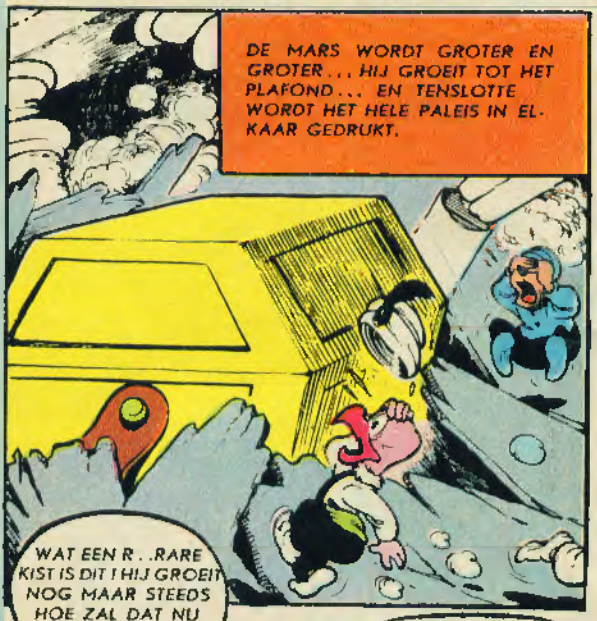
DE MARS WORDT GROTER EN GROTER... HIJ GROEIT TOT HET PLAFOND... EN TENSLOTTE WORDT HET HELE PALEIS IN ELKAAR GEDRUKT.

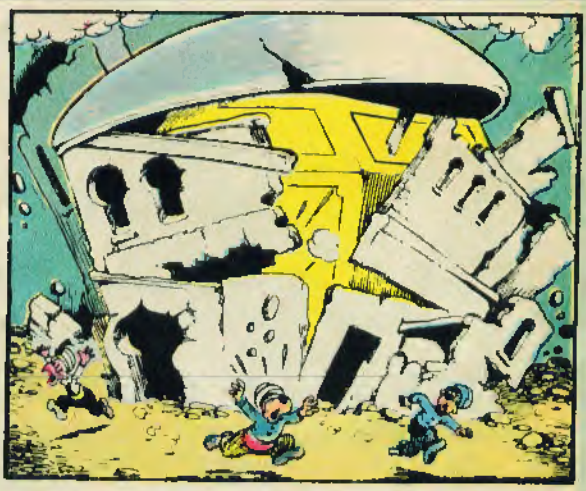

WAT EEN R..RARE KIST IS DIT! HIJ GROEIT NOG MAAR STEEDS HOE ZAL DAT NU TOCH EINDIGEN?
HEEL GEWOON, EDELE HEER...

DE BOZE TOVENAAR OLAF HAD MIJN PALEIS IN EEN MARS VERANDERD... EN NU WORDT MIJN MARS WEER EEN PALEIS! HOUD U VAST,ER VOLGT NOG EEN KLEINE ONTPLOFFING...

BOEM

TOEN DE ERGSTE ROOKWOLKEN VAN DE ONTPLOFFING WAREN OPGETROKKEN, WERD EEN PRACHTIG OOSTERS PALEIS ZICHTBAAR.
DEKSELS! DE MARS IS IN EEN PALEIS VERANDERD!
KOM BUITEN, EN KIJK WAT ER GEBEURD IS...
NU BEN IK WEER WIE IK WAS DE SULTAN VAN DAGBAD! IK VERLOOR MIJN TROON, TOEN OLAF MET ZIJN STREKEN BEGON EN MIJN PALEIS BETOVERDE...
TJONGE, DAT IS ERG! MAAR EH... WAAROM WERD U EEN DIEF?
HEEL EENVOUDIG! IK KON OLAFS MACHT ALLEEN MAAR BREKEN, DOOR HEM MIJN EIGENDOMMEN TE ONTSTELEN.
DAT IS BIJ ONS IN HET OOSTEN GEEN MISDAAD, ZIET U?
EN OM GELD TE VERDIENEN, REISDE IK ALS MARSKRAMER ROND MET EEN MARS, DIE EIGENLIJK MIJN PALEIS WAS...
MAAR EINDELIJK HEB IK DAN DE GEHEIME KELDER GEVONDEN, EN TOEN KON IK GENOEG STELEN OM MIJN MACHT TERUG TE KRIJGEN...
DANK ZIJ U!
HM...
OCH, HET WAS EEN KLEINIGHEID! WAT JIJ TOM POES?
OF HET EEN KLEINIGHEID WAS OF NIET, HET PALEIS WAARIN DE SULTAN HEM NU RONDLEIDDE, WAS IN ELK GEVAL GÉÉN KLEINIGHEID!

DONALD DUCK - Een vrolijk weekblad. Adres: De Geïllustreerde Pers N.V., Hnidekoperetraat 20, Amsterdam-C. Postbus 497. Tel. 020-36 500. Giro 119131 (alleen voor postabonnementen à f 3.25 per 13 nummers). Prijs 35 cent; verkoop à 25 cent uitsluitend door wederverkopers.
Attentie! Het is verboden dit blad op te nemen in een leesportefeuille of daaraan af te staan. © 1959 Walt Disney Productions. World rights reserved. Uitgave De Geïllustreerde Pers N.V.

© 1959 / Martea Toonder / Donald Duck.
Alle rechten voorbehouden.